అంకెలు, తేదీలు, జ్యోతిషము

రాబోవు ముఖ్య దినములు
9-9-99, 1-1-2000

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక
ఆగస్టు, సెప్టెంబరు 1999

ఉపోద్ఘాతము

"అంకెలు కేవలం అంకెలేనా లేక అంతకు మించిన మహత్తు ఏమైనా వాటిలో నిక్షిప్తమైవున్నదా?" అనే ప్రశ్నకు శ్రీమాత "అది నీ భావనను బట్టి ఉంటుంది. నీవు వాటిని గురించి పట్టించుకోకపోతే అవి నీకు సూచనలనిచ్చే ప్రసక్తే లేదు. కాదు, అవి చాలా ముఖ్యమను కుంటే అదే నిజమవుతుంది."

అనాదిగా మానవుడు అంకెలలో ఏదో ఒక మర్మం నిక్షిప్తమై వున్నదని నమ్మినాడు. తత్కారణంగా వాటికి ఒక శక్తి అబ్బినది. అంకెలు ఒక విధమైన మర్మశక్తిని పుంజుకున్నాయి. అంకెలను, తేదీలను గురించి శ్రీమాతారవిందుల ప్రవచనములను ఈ సంకలనములో మీ ముందు వుంచుతున్నాము.

మీలో కొంతమందికి బహుశా 9.9.99 నాడు ఏమౌతుందో అనే కుతూహలం వుండవచ్చు. 1.1.2000 నాడు ఒక నూతన శతాబ్దమే కాకుండా ఒక నూతన యుగారంభముకూడా కానున్నది. ఈ రెండు తేదీలు చాలా అపురూపమైనవనుటలో ఏమాత్రం అతిశయోక్తి లేదు.

మానవ జాతి భవిష్యత్తు దృష్ట్యా ఈ తేదీలు ఏమైనా సూచనలను అందించగలవా? ఈ సంచికలోని విషయముల దృష్ట్యా ఈ బంగారు భవిష్యత్తుకై మనందరము సమిష్టిగా ఆకాంక్షించినచో అది తప్పక నెరవేరగలదు.

శ్రీమాతరవిందులు నిస్సంశయంగా ఇటువంటి బంగారు భవిష్యత్తును మనముందర వుంచారు. మానవాళికి వారు ప్రతిపాదించిన దివ్యజీవనముపై మన దృష్టిని కేంద్రీకరించుటకు ఈ విలక్షణమైన తేదీలు మనకు చాలా అపురూప అవకాశములు.

అంకెలు, తేదీలు, జ్యోతిషము

శ్రీమాత ప్రవచనములు

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

అనుబంధం

తేదీల ప్రాముఖ్యం

శ్రీమాత ప్రవచనములు

మధుమయీ! మిమ్మల్ని ఒక ప్రశ్న అడగాలని ఉంది. కాని ఇది నా ప్రశ్న కాదు. వేరొకరు అడగాలనుకున్న ప్రశ్న.

అలాగా! చూద్దాం.
ఎందుకని? ఆ ప్రశ్న అడగాలనుకొన్న వ్యక్తి ఇక్కడ లేడా? అడగడా నికి భయపడుతున్నాడా? సరేలే. ఏమిటది?

23-4-56 తేదికి విశేష ప్రాముఖ్యం ఉన్నదంటున్నారు. 2,3, 4,5,6 అంకెలు వరుసగా రావటం వలన ఆశ్రమానికి చాలా ముఖ్యమటగదా!

నేను ఒక తమాషా చెబుతా వినండి. ఇప్పుడున్న క్యాలండ రును మార్చాలని ఒక వాదం ప్రారంభమైంది. క్యాలండరును మారుస్తే అంకెలన్నీ తారుమారవుతాయి. కేవలం మన లెక్కల మార్పిడి వలన చరిత్ర అంతా తలక్రిందులవుతుందంటావా?

ఇది ఒక సాంప్రదాయం మాత్రమే.

క్యాలండరు సంగతే తీసుకుందాం. నలుగురు ఒప్పుకొని దానిని అవలంబించినట్లయితే అది రూఢి అవుతుంది. దానినే సాంప్ర దాయ రూఢి అంటారు. దాని వలన ఒక ప్రతిష్టాత్మకమైన రూపము (powerful formation) ఏర్పడుతుంది. అటుల జరుగుటకు విశేష జనాద రణ కావాలి. కొన్ని శక్తుల ద్వారా ఏర్పడిన ఈ రూపములను నేను "formations" అంటాను. అట్టి రూపములు ప్రతీకలుగా గుర్తింప బడతాయి. ఉదా: కొంతమంది మనుమలు కొన్ని భావ చిత్రాలను ఏర్పరచుకొని వాటికి "ప్రాణం" పోసుకొంటారు. అవి వాటికి ప్రతీక లుగా తయారవుతాయి. వారికి మాత్రమే వర్తిస్తాయి. వారి స్వప్నము లలో అవి తారసిల్లవచ్చును. అయితే అవి వారికొక్కరికే చెందుతాయి. వారి అంతఃకరణానికి సంబంధించినవి. మానవజాతి అంతా ఉపయో గించే క్యాలండరు విషయంలో ఇటువంటి ప్రతీకల ప్రభావము ఇంకా

విస్తృతంగా ఉంటుంది. దీనికి మూలం ఆచారమే. బాల్యంనుండీ మనకి వన్నీ అలవాటైపోయినాయి. మనం జన్మించిన దేశాన్ని సమాజాన్ని ఆశ్రయించి ఈ ఆచారం ఏర్పడుతుంది. తేదీలను వేరే విధంగా గణించే సమాజాలు ఉన్నాయి. ఆ సమాజంలో జన్మించినవారికి ఆ సంఖ్యలు వేరే విధంగా ప్రతీకలౌతాయి. నీవు జన్మించిన సమాజానికి చెందిన సంఖ్యలు ప్రతీకలుగా విస్తృతంగా అంగీకరింపబడితే, ఇలా రూపిత మైన ఆచారం నీ సమాజంపై ప్రభావం చూపవచ్చు. ఎంత విస్తృతంగా అంగీకరింపబడితే అంత శక్తిమంతంగా ఇది ఉంటుంది. ఇది కేవలం సంప్రదాయం మాత్రమే. మనం ఒక తేదీనుంచి గణించినందున ఒక వరుసలో తేదీలు ఉన్నాయి.

అలా గణించడం యాదృచ్ఛికమే. ముస్లిం సంప్రదాయంవారు మరొక విధంగా గణిస్తారు. వారి ప్రవక్త జన్మించిస తేదీననుసరించి అనుకుంటాను. ఆయన జీవిత సంఘటనల ఆధారంగా కావచ్చు. అందువలన వారి వరుస భిన్నంగా ఉంటుంది. మీరు వారి వద్దకు వెళ్ళి 2,3,4,5,6 అని సంఖ్యలను వల్లిస్తే ఇదేమిటి అని విస్తుపోతారు. వారికి వాటి ప్రాముఖ్యతే లేదు.

వీటిని (సంఖ్యలను) ప్రతీకలుగానే గ్రహించాలి. సూక్ష్మ ప్రపం చాన్ని స్థూలమైన భౌతిక ప్రపంచంతో అనుసంధానించడానికి ఒక సాధనంగా వాడుకోవాలి. అంతవరకే వాటి ప్రయోజనం.

కొన్ని వేలమంది ప్రస్తుత కేలండరును ఉపయోగిస్తున్నారు. ఒకవేళ ఈ కేలండరును ముగ్గురు నలుగురే ఉపయోగించారనుకుందాం. అప్పుడు ఈ తేదీలు ప్రతీకలుగా ఉన్నాయనడంలో అర్థం లేదు. తేదీలు వస్తుతః ప్రధానం కాదు. అవి ఎంత విస్తృతంగా ఉపయోగింప బడుతున్నాయి అనే విషయం ప్రధానం. నక్షత్రాల విషయంలో, జాతక చక్రాల విషయంలోనూ ఇదే పొరపాటు చేస్తారు. అదొక పరిభాష, ఒక ఆచారం. ఈ ఆచారాన్ని ఒక ప్రత్యేక ప్రయోజనానికి వాడుకోవచ్చు. ఎంతమంది ఈ ఆచారాన్ని పాటిస్తున్నారన్న విషయంపై ఆధారపడి నందున ఇది సాపేక్షికమైందే. ఈ సాపేక్ష ప్రపంచంలో ప్రతి విషయం సాపేక్షికమే. అందుకే దీన్ని అక్షర సత్యంగా గ్రహింపరాదు. అలా గ్రహిస్తే మీ మనస్సు సంకుచితమై పోతుంది. ఆదిమజాతులవారు

అంధవిశ్వాసంతో జీవిస్తారు. ఒక వాస్తవాన్ని తప్పుడుగా సాధారణీకరిస్తే అది అంధవిశ్వాసమౌతుంది.

ఉదాహరణకి నిచ్చెన క్రిందినుంచి దూరివెళ్ళడం — దీన్ని అపశకునంగా భావిస్తారు. నిచ్చెనపైన చివరి మెట్టుమీద నిలిచి పని చేసేవాడు దురదృష్టవశాత్తు తన చేతిలోనున్న పనిముట్టును జారవిడిచినాడనుకోండి. అది క్రిందినుంచి దూరిపోతున్న వాడి నెత్తిమీద పడితే తలబ్రద్దలౌతుంది. ఇది సాధారణంగా సంభవించే విషయం. ఎప్పుడో అలా జరిగితే, ఆ చూచిన వ్యక్తి ఈ విషయాన్ని సాధారణీకరించి ఒక సూత్రం చెబుతాడు. "నిచ్చెన క్రిందినుంచి నడవడం అపశకునం" అని. అది అంధవిశ్వాసం. ఇలాగే ప్రతి విషయంలోను జరుగుతుంది.

ఎన్నో వాస్తవాలు ఇట్లాగే ఉంటాయి. ఒక ఔషధాన్ని వాడినందున, పరిస్థితులు అనుకూలించి, చాలమందికి జబ్బు తగ్గితే ఆ ఔషధం ఆ రోగనివారణకు వజ్రాయుధం వంటిదని ప్రచారం కలుగుతుంది. ఒక వందమందికి ఒక మందును వాడితే దాని ప్రభావం ఏ ఇద్దరిలోనూ ఒక్కరీతిగా ఉండదు. ఒక్కోసారి మరీ పరస్పర విరుద్ధంగా ఉంటుంది. రోగం కుదరడం మందుగుణాన్నిబట్టి కాదు. అటువంటప్పుడు ఆ మందుని నమ్మటం అంధవిశ్వాసమే అవుతుంది.

నిజానికి విజ్ఞానశాస్త్రానికి అంధవిశ్వాసానికి మధ్య భేదం అతి స్వల్పమైందే. అది వ్యక్తీకరణలో తీసుకునే జాగ్రత్తనుబట్టి ఉంటుంది. విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తల మాదిరిగా జాగ్రత్తగా "ఇది ఇలా ఉండవచ్చుననిపిస్తుంది... ఇలా అనుకోవచ్చు... విషయాలన్నింటినీ సమీకరించి చూస్తే మనకిలా అనిపిస్తుంది...." అంటే అంధవిశ్వాసం కాదు. కాని "ఇది అలా ఉన్నది" అన్నారనుకోండి, అంధవిశ్వాసం! అదీ తమాషా.

ఈ సంఖ్యల విషయంలో మిమ్మల్ని అడిగిన వ్యక్తికి ఇలా చెప్పండి. "3,4,5,6 లేదా 2,3,4,5,6 — వీటితో నీకు ఏదైనా ఆంతరమైన లేదా బాహిరమైన అనుభూతి ప్రత్యేకంగా కలిగితే, ఈ సంఖ్యలు ప్రత్యేకమైనవని చెప్పవచ్చు. అలా ఏమీ కలుగలేదంటే వీటిలో ప్రత్యేకత ఏమీ లేదని, అన్ని తేదీలలాగ ఇదికూడా అని తెలుసుకోవాలి".

(నిశ్శబ్దం)

పన్నెండుమంది సజ్జనులు కలిసి ప్రార్థిస్తే భగవంతుడు అనుగ్రహిస్తాడని, వేదకాలంకంటే పురాతనమైన సంప్రదాయం ఉన్నది. ఇది నిజం కావచ్చు, అంధవిశ్వాసం కావచ్చు. ఆ పన్నెండుమంది గుణగణాలను బట్టి కావచ్చు. ఇతర విషయాల మీద ఆధారపడి ఉండవచ్చు. పన్నెండుమంది ఒకసారి కలిసికొని ఉంటారు. 'పన్నెండు' సంఖ్య యాదృచ్ఛికమై ఉండవచ్చు. ఆ పన్నెండుమంది తీవ్రమైన తపనతో ప్రార్థించి ఉంటారు. భగవదావేశంపొంది ఉంటారు. ఆ కారణంగా పన్నెండుమంది ప్రార్థిస్తే భగవంతుడు దిగి వస్తాడనడం అంధవిశ్వాసమని నేననుకుంటాను. పన్నెండుమంది కలిసి ప్రార్థించాలని సూత్రీకరించిన వ్యక్తి అలా అనుకొని ఉంటాడు. అప్పటినుండి పన్నెండుగురు కలిసి ప్రార్థించడం ఆనవాయితి అయింది. కాని చాలాసార్లు పన్నెండుగురు కలిసి ప్రార్థించి భగవంతుణ్ణి పట్టుకురాలేదు మరి! ఐనా సంప్రదాయం అలా పాతుకుపోయింది. అదీ సంగతి.

ఈ సాయంత్రం మనం పన్నెండుమందికంటే ఎక్కువే ఉన్నాము. (నవ్వు) మనం కూడా ఒకసారి ప్రయత్నించి చూద్దామా!

(ధ్యానం)

అనువాదం: ఆచార్య యస్. లక్ష్మణమూర్తి

వీటిని (సంఖ్యలను) ప్రతీకలుగా గ్రహించాలి. సూక్ష్మ ప్రపంచాన్ని స్థూలమైన భౌతిక ప్రపంచంతో అనుసంధానించడానికి ఒక సాధనంగా వాడుకోవాలి. అంతవరకే వాటి ప్రయోజనం.

శ్రీమాత

శ్రీమాత వివరణ

1. ఏకత్వము
2. సృష్టి సంకల్పము
3. సృష్ట్యారంభము
4. అభివ్యక్తి
5. శక్తి
6. సృష్టి
7. సిద్ధి
8. గుహ్య ప్రతిరూపము
9. నిశ్చలమైన సిద్ధినివ్వగల శక్తి
10. వాక్చాతుర్యము
11. పురోగమనము
12. పరిపూర్ణ సుస్థిర అభివ్యక్తి

*

1. మూలము
2. సృజన చైతన్యము గోచరమగుట
3. సచ్చిదానందము
4. ఆవిర్భావము
5. శక్తి
6. నూతన సృష్టి
7. ఉపలబ్ధి
8. ద్వివిధ రక్షణ కవచము (బహిరాంతర శత్రువులనుండి రక్షణ)
9. నూతన జన్మ
10. పరిపూర్ణత
11. పురోగమనము
12. ద్వంద్వ పరిపూర్ణత (ఆధ్యాత్మికము, భౌతికము)

14. రూపాంతరీకరణము

అనువాదం: డా॥ డి. వెంకటేశ్వరరావు

శ్రీమాత ప్రవచనములు

(ఒక పిల్లవానితో) శ్రీమాత: నీ జన్మదినమునకు ఒక మంచి ప్రశ్న తయారు చేసావా?

18 యొక్క సంకేతమేమి?

18 వ సంఖ్యా!

అది, మనము ఆ సంఖ్యను చదివే తీరునుబట్టి ఉంటుంది.

10+8 అని చదువవచ్చును; 9+9 అని చదువవచ్చు; 12+6 అని చదువవచ్చును. చదివిన ప్రతి పద్ధతికి ప్రత్యేకమైన అర్థమున్నది.

10+8 ని చూస్తే, అది ఒక చలనరహిత స్థితిని సూచిస్తుంది. ఎందుకనగా 10 నిశ్చల పూర్ణస్థితిని సూచించును. తనకు పూర్ణత్వము సిద్ధించగా అచట నిలిచిపోయిందని అర్థము. మరి 8 ద్వివిధ రక్షక కవచమువలే, ఉభయ తారకముగా అమర్చబడి యున్నందున తన పరిధి పరిమితము కాబడెను. అందుచే, 10 మరియు 8 లను జోడించి చదివినచో, ఒక తీరున పూర్ణత్వమే అయినను, కొంత ఆవరణకే సీమితము కాబడినది.

అలాగే, 9+9 గా చదివినచో, 9 సృష్టి విధానమునకు సంకేతము, సృష్టికిగాక, సృష్టి కొనసాగే పద్ధతికి సంకేతము. మరి 9+9 ఒక పద్ధతి తరువాత మరో పద్ధతి అనెడి ధోరణిలో, సృష్టి రచనా విధానము, అనంతముగా సాగుననే భావమును కలుగ జేయును. ఈ జోడింపు, దరిదాపు రెండు విరుద్ధ భావములను గోచరింప జేయును.

కాగా, 12 మరియు 6 లను ఒక జతగా చదివితే, అది ఒక గొప్ప శుభసూచక సంఖ్యా సంకేతమవుతుంది. 12 అంటే ఏమిటో నీకు తెలుసునా? భావనలోను, సృష్టిలోనూ కూడా పూర్ణత్వమును సూచించే సంఖ్య. మరి 6 నూతనసృష్టికి సంకేతము. అందుచేత దీనిని 12 మరియు 6 గా చదివితే నీకొక అద్భుతమైన సృష్టి చిత్రము గోచరిస్తుంది.

ఇంకనూ పలువిధములుగా దీనిని పరిశీలించవచ్చునుగాని అవి ఇంకా కొంచెం కష్టం. ఈ 18 వ సంఖ్యను, విడదీయక చదివితే, అది ప్రాపంచిక ఉపలబ్ధికై చేతన సాగించే అనేకపద్ధతులను తెలియ జేయు సంకేతముగా నిలుస్తుంది. అనగా భౌతికతలమున, చేతన తన్ను తాను వ్యక్తపరచుకొనుటకై చేయు యత్నమునకు సంకేతము.

నీకు కొంత విషయావగాహన జరిగింది కదా.

లౌకిక పరంగా, ఇది మెజారిటీ వచ్చే వయస్సు. పద్ధెనిమిది ఏళ్ల తర్వాత పిల్లలు స్వతంత్రంగా ప్రవర్తించటం మొదలుపెడతారు. జీవితంలో మరొక స్థాయికి నాంది!

అంకెల విలువ ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క విధంగా ఉంటుందా?

మనమిచ్చే విలువని బట్టి వుంటుంది.

దాన్ని గురించి పట్టించుకొనకపోతే ఏమీ లేదు. మనము ఆ సంఖ్యకిచ్చే ప్రాధాన్యతపై అంతా ఆధారపడి యుండును. సంఖ్యలు ఒక రకమైన సంభాషణా విధానము. అది మానవుడు కనుగొనిన శాస్త్ర విజ్ఞానము, కళలు మొదలైనవాని వలె ఒక భాష. ఎల్లప్పుడూ కూడ అది ఒక సాంకేతిక భాష. దీన్ని గనుక అనుసరిస్తే, భావ ప్రకటనకై ఒక సజీవ ఉపకరణం కాగలదు. ఒకరి నొకరు అర్థము చేసుకొనుటకు మాటలు కావాలి — కాని ఆ మాటలు అనేక అపార్థాలకు కూడా దారితీస్తాయి. కాగా, మౌనంగా భావవ్యక్తీకరణ చేసుకొనగలిగే స్థితికి మానవుడు చేరలేదు. ఆ స్థితి గొప్ప ఉన్నతమైన స్థితి. అంకెలకు, నీ జీవితములో సమున్నత స్థానాన్ని కల్పిస్తే, నీకు అనేక కొంగ్రొత్త విషయములు తెలియగలవు.

అది అంతే

అది కూడా జ్యోతిర్విద్య వంటిదే.

తన జీవితమునకు, నక్షత్రగమనమునకు గల సంబంధమును అధ్యయనము చేస్తే అనేక ఆసక్తిదాయక విషయములు తెలియగలవు కదా!

మౌలికముగా, అది ఒక జ్ఞాన సముపార్జనా విధానము —

మరేమీ కాదు! మాటలను, పద్ధతులను, భాషలను గురించిన వాస్తవ జ్ఞానము మాటలకు అతీతంగా వుంటుంది. నిశ్శబ్ద తాదాత్మ్యమునందే వాస్తవ విజ్ఞాన సముపార్జన జరుగును — అప్పుడిక పొరపాటుకు తావు లేదు.

*

(ఒక బంగరువన్నె సంపెంగ పుష్పాన్ని పట్టుకొని దీక్షగా దానిని పరికిస్తూ శ్రీమాత అన్న మాటలివి —)

ఈ పుష్పాన్ని చూచావా?
దానికి 12 దళములు గలవు. నాలుగు చొ॥ మూడు వరుసలలో అవి అమరియున్నవి.
"పరిపూర్ణ అతిమానస చేతనా సిద్ధి" అని మనం దీన్ని పిలుస్తాము.

ఈ పుష్పానికి మూడు శ్రేణులున్నట్లు నేనెన్నడూ గమనించలేదు సుమా! ప్రథమ శ్రేణి ఒకింత చిన్నది, రెండవది కొంత పెద్దది, మూడవది అంతకన్నా పెద్దది. నాలుగు చొ॥ క్రమరీతిలోనున్నవి. ఈ నాలుగు, ఈ నాలుగు, మరో నాలుగు దళములు వరుసగా నున్నవి.

ఇవన్నీ ప్రకృతిలోని సంకేతములు. తద్వారా అభివ్యక్తమయ్యే సత్యములు ఈ విధంగా వుంటయి. మొదట పరమ సత్యాన్ని సూచించే కేంద్రమొకటి, తర్వాత మూడు శ్రేణులు కలిసి మొత్తం నాలుగు. నాలుగు సృష్టికి సంకేతము. ఒకదాని మీద ఒకటిగా మూడు లోకాలు. బైట వరసలోని లేతరంగురేకలు భౌతికస్తరము లేక లోకము. తరువాత ప్రాణికస్తరము. చివరగా మానసికస్తరము. వీటన్నిటికి కేంద్రము అతి మానసస్తరము.

నువ్వు కళ్ళు తెరిస్తే ఈవిధమైన అనురూపములను ఎన్నియో గుర్తించగలవు.

అనువాదం: డా॥ డి. వెంకటేశ్వరరావు

ఒక సాధకునితో శ్రీమాత సంభాషణ[1]

శ్రీమాత ప్రవచనములు

శ్రీమాత: సుప్రభాతం

సాధకుడు: సుప్రభాతం మధుమయీ

శ్రీమాత: ఏమైనా చెప్పదలచావా?

(నేనొక కాగితమును శ్రీమాతకు అందించాను. దానిపై "4-5-67 గురువారము" అని వ్రాయబడి వున్నది)

ఓహో అది గురువారము. 4-5-67 తేది గురువారం.

సాధకుడు: ఔను, మాతా

శ్రీమాత: మంచిది. ఆ రోజు ఒక మంచి దినము. మంచియే జరుగును. అలాగే, ఆ రోజే కలుస్తాను. మధ్యాహ్నం 3 గంటలకు రా, అర్థమయింది కదా?

(శ్రీమాత ఒక కాగితముపైన ఇలా రాసారు: "మోనాతో 3 గంటలకు")

సమావేశాల సమచారమంతా ఈ నోటు పుస్తకంలో ఉంచుతాను.

ఇకపోతే నీవు కుశలమే కదా? ...అంటే ఏమిటో నా భావం నీకు తెలుసును. నీవు సంతోషంగా ఉన్నావా అనిగానీ, భౌతికంగా అంతా నీకు సుముఖంగావుందా అనిగానీ, అంతా నీకు సవ్యంగా జరుగుతున్నదా అనిగానీ కాదు. అదంతా నాకు విదితమే. ఆ విషయాలన్నీ నీకంటే నాకే బాగా తెలియును! ఎందుకంటే నీకు కనబడనివి నాకు కనబడతయి. నీవు ఎరుగవు. ఇవన్నీ నాకు బాగా తెలియును. అందుకే వీటిపై నాకు ఆసక్తి వుండదు. నీ బహిరాంతరంగాలలో ఏమి జరుగుతున్నదో నాకు చక్కగా తెలియును. కానీ నేను నీనుండి తెలుసుకోగోరేదేమంటే చైతన్యంలో నీవు ఏ స్థాయికి ఎదిగినావన్నది మాత్రమే. అంటే ఏ చైతన్య స్తరములోనికి ప్రవేశార్హత సంపాదించినావు అనే విషయం. ప్రస్తుతం నీ అంతరంగంలో సాధన ఏ మేరకు వచ్చింది, ఏ చైతన్యస్తరము వరకు పరిణతి చెందినావు అనే ముఖ్యమైన విషయాలు.

---

[1] 12-6-1966 నాడు జరిగిన సంభాషణ ఆధారంగా ఒక సాధకుని కథనం.

అసలు ప్రశ్న అదే! నీ యోగక్షేమాలను గురించి నేనడగటంలో ఉద్దేశం ఈ నాప్రశ్నకు నిజవాబు తెలుసుకోవడమే. నీలో నేను సదా చొప్పిస్తున్న చిచ్ఛక్తిని ఎంతవరకూ ఇముడ్చుకోగలిగావు అనేదే నాకు కావాల్సింది. అదే నాకు ముఖ్యమైన సంగతి. అంతే కాని నీవెలాగున్నావు, నీకు ఏమైనా సౌకర్యంగావుందా — ఇలాంటివి కావు. నేనడిగేది ఇవేమీ కావు.

నీలో జరుగుతున్న చైతన్య అభ్యున్నతి ఏ స్తరమువరకూ చేరింది, సాధన నీలో ఎలా నడుస్తున్నది — ఈ సమాచారమంతా నాకు కావాలి.

నేను నీ నోట వినదలచుకొన్న ప్రధానాంశమేమిటంటే ప్రస్తుతం నీవు ఏ చైతన్యస్థాయికి చేరుకున్నావో నీకు తెలుసునా అనేది. నేను పదే పదే ఇలా ఎందుకు ప్రశ్నిస్తుంటానో నీకు ఇప్పుడు బాగా అర్థమయిందనుకుంటా — నీవేచైతన్యస్థాయిని చేరుకున్నావు, దాన్ని గురించి నీవెంతవరకు గ్రహించినావు (ఎరుక కలిగి వున్నావు) అనే విషయాలను తెలుసుకోవాలనేదే నా ప్రయత్నమంతా.

(నిశ్శబ్దం)

సాధకుడు: 4-5-67 లోని సంఖ్యలందు ఏమైనా మార్మిక రహస్యం దాగివుందా శ్రీమాతా?

శ్రీమాత: మార్మికమా, ఔను, కానీ అది సర్వసామాన్యమైన విషయమే. (కొంత వ్యంగ్యంగా) నాలుగు, ఐదు, ఆరు, ఏడు — వాటిలో అంత చెప్పుకోదగ్గ ప్రత్యేకత ఏముంది?

(నిశ్శబ్దం)

నాలుగు, ఐదు, ఆరు, ఏడు (4-5-67) — ఇది ఒక అపురూపమైన సంఖ్యల కూటమి, ఇట్లాంటిది సాధారణంగా మనకు తారసపడదు. ఇట్టి సంఖ్యల మేళవింపు భూవాతావరణంపై అసాధారణమైన శక్తిని, ఒత్తిడిని తేగలదు. ఉదాహరణకు పైలోకాలనుండి భూతలానికి ఏదో ఒక శక్తిని తీసుకురాగలదు. ఇటీవలే ఒక అపురూపమైన, చాలా విలక్షణమైన తేదీ వచ్చింది. 6-6-66 నాలుగు ఆర్లు — ఇది చాలా

అరుదుగా — వంద సంవత్సరాలలో ఒకేసారి వచ్చే తేది. ఇది సృష్టి యొక్క ఒక చతుర్భుజం — ఎందుకంటే 6 సృష్టికి సంకేతం. కొన్నేళ్ళ క్రితం 5-5-55 వచ్చింది. ఇకపోతే 7-7-77 ఎప్పుడు వస్తుందో మనకు తెలీదు — కనీసం చాలా ఏళ్ళ తరువాత వచ్చే తేదీ అది.

కానీ 6-6-66 చాలా ముఖ్యమైనది. నీకు తెలుసా. ప్రాచీన యూదుల గూఢ సంప్రదాయం ప్రకారం భగవంతుడు ఈ ప్రపంచాన్ని ఆరురోజులలో సృష్టించాడు (ఆరవరోజు సృష్టికి సంకేతం) అనీ ఏడో రోజు విశ్రాంతి చెందాడనీ — కానీ ఇది సరి కాదు — ఎందుకంటే ఏడోరోజు భగవంతుడు సృష్టి సమాప్తి తరువాత కాస్తసాగిలి ప్రశాంతంగా తన సృష్టిని ఇంకా అందంగా తీర్చిదిద్దే పద్ధతిని యోచిస్తున్నాడంతే. దీన్ని భగవంతుడు విశ్రాంతి తీసుకున్నాడని తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నారు. కానీ అది ఆయన స్వయంప్రకాశము. సృష్టికర్త ఎన్నడూ విశ్రమించడు. అది తప్పు. నిజానికి ఆయన తనను తనలోకి ఉపసంహరించుకొని తన అనంత ఐశ్వర్య అభివ్యక్తికై ఆయన ఎప్పుడూ ముందుకు సాగుతూనే ఉంటాడు. ఇది ఎన్నడు ముగియనిది. నిత్య నూతన అభివ్యక్తికై ఆయన ఎప్పుడూ ముందుకు సాగుతూనే ఉంటాడు. ఆయన కెప్పుడూ ఇంకా ఏదో కొంగ్రొత్తది సృష్టించాలనే తపన. అది అంతే — అలా కొనసాగుతూనే ఉంటుంది.

అంచేత నాలుగు ఆర్లు చాలా ప్రాధాన్యత సంతరించుకొన్న విశేషము. ఎందుకంటే ఆ సంఖ్య "సృష్టి చతురస్రాన్ని" సూచిస్తోంది. (శ్రీమాత బల్లపై తన వ్రేలితో చతుర్భుజాన్ని గీసింది). ఆ రోజున ఇక్కడ, అంటే, ఆశ్రమంలోనే ఒక బాలుడు జన్మించాడు. మిగతా ప్రదేశాలను గురించి నేను మాట్లాడటం లేదు, ఆరోజు ప్రపంచంలో ఎంతో మంది జన్మించి వుంటారు. కానీ ఇక్కడ, ఈ ఆశ్రమ వాతావరణంలో, అంతటి ప్రాధాన్యతగల తేదీనాడు జన్మించటం విశేషం. తన అంతరాత్మ చైతన్యంలో ఎంతో అభివృద్ధి సాధించటం వల్లనే ఇది సాధ్యమయింది. కొత్తజన్మ తీసుకోవడానికి ఈతేదీని ఆజీవియే ఎంచుకున్నాడు. అవును *ఆయనే* ఎంచుకున్నాడు. తరువాత రాబోయే రోజుల్లో తనజీవితంలో ఎట్టిసాధన చేస్తాడో, ఏమి సాధిస్తాడో, వేచి చూడాల్సిందే. ఆయనయొక్క పరిణామక్రమాన్ని ఒక కంట కనిపెట్టి

వుండి జాగ్రత్తగా పరికించాలి. అంతటి విశిష్టమైన తేదీన జన్మించిన ఆ బాలునికి ఎన్నో అవకాశాలు కలవు. భౌతికంగా కూడా చాలా సాధించగలడు. వేచిచూద్దాం.

అదే రోజున ఇంకొక ఆశ్రమవాసికి ఒక అద్భుత అనుభవం కలిగింది. సరిగ్గా సాయంకాలం *ఆరు* గంటలకి అంటే ఆ తేదీలోగల నాలుగు ఆర్లు కాక మరో (ఐదవ) ఆరుకూడా చేరింది. కాబట్టి ఈ సమయంలో జరిగిన అనుభవానికి చాలా లోతైన నిగూఢ అర్థం వుందన్న మాట. ఆయన తన అనుభవం గురించి వ్రాసిన ఉత్తరం ఎక్కడుంచానో (శ్రీమాత ఆ ఉత్తరానికై వెదుకుతుంది) తెలీదు. అందులో ఆయన ఏమి వ్రాశాడో నాకిప్పుడు జ్ఞాపకం లేదు. అయినప్పటికీ....

4-5-67 — దీని గూఢార్థం ఏమిటి? ఎరుగుదువా? అభివ్యక్తి, శక్తి, సృష్టి, సిద్ధి. నాలుగు సంఖ్య అభివ్యక్తికి, ఐదు శక్తికి, ఆరు సృష్టికి, ఏడు సిద్ధికి సంకేతాలు — అద్భుతమైన సంఖ్యా సమ్మేళనం! దీనికే నీవు ఆకాంక్షించాలి, ఆ అనుభూతినే నీవు పొందగలగాలి. నీవే చూస్తావుగా ఆ రోజెటువంటిదో. అది చాలా గొప్ప దినం — ఏదో (శక్తి) పైనుండి దిగి వస్తుంది. ఏదో.... భగవంతుని అభివ్యక్తికి సంబంధించిన ఒక నూతన శకారంభం.

ఇంకా 5-6-78 వున్నది — కాదు, అంతకంటే ముందు 7-7-77 తేదీ వున్నది. అదింకా దూరము.

సాధకుడు: లేదు శ్రీమాతా, ఇప్పట్నుంచి పదకొండు సంవత్సరాలు మాత్రమే.

శ్రీమాత: 4-5-67 తేదీకై ఇంకా వేచి వుండాలి.... ఇక 5-6-78 అంటావా.... అదికూడా చాలా ముఖ్యమైనదే.

సాధకుడు: కానీ శ్రీమాతా, చాలా ముఖ్యమైన తేదీ మరొకటున్నది — 21-2-78. దీన్ని మీరు వదిలేశారు.

శ్రీమాత: ఔను. అది నా శత జన్మదినోత్సవం... మరి 5-6-78 కూడా ఒక విశేషమే. వీటన్నిటికంటే ముఖ్యమైన దింకొకటున్నది — '8'. ఇది అభివ్యక్తి ద్వయమునకు, రక్షణాద్వయమునకు సంకేతం. సరే చూద్దాం ఆ రోజు ఏమవుతుందో.

(నేను ఒక కవరులో నా సమర్పణను ఇచ్చాను. శ్రీమాత ఖాళీ కవరును తిరిగి ఇచ్చింది)

శ్రీమాత: నీ దగ్గరే వుంచుకో నాకు అక్కర్లేదు. ఏదైనా ఉత్తరం పంపడానికి వాడుకోవచ్చు. లేదా ఇంక దేనికైనా ఉపయోగించుకోవచ్చు.

సాధకుడు: కాని ఏమీ లేకుండా తీసుకోమంటారా మాతా?

శ్రీమాత: దానిలో ఏదైనా నింపాలంటావా! ఏమి కావాలి బిడ్డా? నేనేమివ్వాలి? ఆశీస్సులా?

సాధకుడు: ఏదైనా మీ చేవ్రాలు.

(ఒక కార్డును ఏరుకుంది)

శ్రీమాత: ఆ సరే, ఇది చాలా బాగుంది. ఒక ఆకు రూపంలో కత్తిరించిన కాగితమది. ఎంతో బావుంది కదా. **6-6-66** అనే తేదీని వ్రాస్తాను. అవే నా ఆశీస్సులు. ఈ తారీఖు గడచి పోయినది. అయినా పరావా లేదు. దాని భావార్థం గ్రహించి తదనుగుణంగా నడుచు కొందువు గాక. అది నీ కర్తవ్యం. ఆ అనుభూతి, అనుభవాలవల్ల సృష్టి చతురస్రాన్ని సాధించెదవు గాక. సరే — ఆదివారం రోజున నిన్ను కలుసుకొంటాను. శుభాశీస్సులు.

*

ప్రశ్న: ఈ ఉదయం ప్రణామం తరువాత నాకు మీరు 'నిష్కపటం' (Sincerity) అనబడే పుష్పాలను నాలుగింటిని ఇచ్చి దీవించారు. ఇందులో ఏదో ప్రత్యేకత ఉందనుకొంటాను. అదేమిటో తెలుసుకోవచ్చా?

శ్రీమాత: నేను పూలను తీసుకొన్నప్పుడు చేతికి చాలా అందినై గాని నేను ప్రత్యేకంగా సంకల్పించాను. ఎందుకంటే 'నిష్కపటం' (భగవంతునికి నీ సమర్పణలో) ఎన్ని దశలను కచ్చితంగా స్థాపించ గలుగుతావో అన్ని పుష్పాలు రావాలని సంకల్పించాను. నాలుగు సంఖ్య పరిపూర్ణత్వానికి సంకేతం. అవే నాలుగు స్థితులు — మానసిక, చైత్య, ప్రాణిక, భౌతికములు.

అనువాదం: సి. కె. రామనాథచెట్టి

శ్రీమాత ప్రవచనములు

(1967 మే 4 వ తేదిన, ఆశ్రమంలో శ్రీమాత ఒక ప్రత్యేక దర్శన మిచ్చారు. ఆ రోజున ఆమె ఎంపిక చేసిన ఈ క్రింది సందేశం అక్కడున్నవారందరికి పంచబడింది.)

భూలోక జీవితం సాక్షాద్భగవంతుడు తన కోసమే ఎంచుకొనిన నివాసభూమి. అంధకార బంధురమైన ఈ చెరసాలను తన అత్యద్భుతమైన దివ్య ధామముగాను, మిన్నుముట్టే దేవాలయంగాను పరివర్తింప జేయుటయే తన నిరంతర సంకల్పము.

శ్రీఅరవిందులు

(శ్రీమాత ఇచ్చిన వివరణ)

శ్రీఅరవిందులు భగవంతునిగా పేర్కొన్నది ఒక వ్యక్తి గాదు. దానిని స్వీకరించటానికి సన్నద్ధులైన మానవులందరూ పొందవలసిన మహోన్నతస్థాయి.

మే 1967

*

ప్రశ్న: మే నెల 4 వ తేదీ గురువారంనాడు రోమన్ కాథలిక్కులు జీసస్ క్రీస్తు అద్భుతమైన రీతిలో స్వర్గారోహణ చేసిన పర్వదినంగా పండుగ చేసుకుంటారు కదా! మనం గొప్పగా పరిగణించే 4-5-67కి దీనికి ఏదైనా సంబంధముందా, లేక అది కాకాతాళీయమేనా?

శ్రీమాత: శ్రీఅరవిందుల దృక్పథంలో కాకతాళీయ సంఘటనలనేవి లేవు. జరిగేదంతా దివ్య చైతన్యావిష్కారమే. ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్న మహాశక్తి సమైక్యత వర్ధిల్లటానికి పనిచేసే మహాసామంజస్యశక్తి — దివ్యసత్యాన్ని ప్రకటించే ప్రతీకలన్నింటిని సమ్మేళనం చేస్తోంది ఆ మహాశక్తి.

1967 మే 5

ప్రశ్న: 1967 సంవత్సరంలో అతిమానసం "సంసిద్ధ శక్తి (realising power) దశలో ప్రవేశిస్తుంది" ఇందులో 'సంసిద్ధ శక్తి' అన్న పదాలకు అసలు అర్థం ఏమిటి?

శ్రీమాత: మానవుల మనస్సులలోను, ప్రపంచ నడవడిలోను నిశ్చయంగా పనిచేయుటమన్న మాట.

*

ప్రశ్న: 4-5-67 తేదీ శ్రీఅరవిందులు పేర్కొన్న అతిమానస యుగారంభాన్ని సూచిస్తుందా?

శ్రీమాత: ఈ మధ్య కొన్ని నెలలనుండి ముఖ్యంగా మన వారిలో పుట్టిన పిల్లలు చాలా ప్రత్యేకమైన స్థాయికి చెందినవారు.

1967 మే 15

*

ప్రశ్న: మే నెల 4[1] వ తేదీ ప్రాముఖ్యంగురించి ప్రజలు ఎన్నో విషయాలు చెప్పుకుంటున్నారు. కొన్ని మార్లు మీ మాటలుగాకూడా చెపుతున్నారు. అదెట్లా ఉన్నా, దాని ప్రాముఖ్యం నాకేమీ అర్థం కావటం లేదు.

శ్రీమాత: దానికి ఒక ప్రాముఖ్యం అన్నది తప్పక ఆవశ్యకమా? ఆ రోజు మొదలుగా ఒకటేదో జరుగుతుందని శ్రీఅరవిందులు ప్రకటించారు[2]. అది జరిగింది. మనకు కావలసిందల్లా అంతే.

1967 జూన్ 21

స్వేచ్ఛానువాదం: వి. సుబ్బరామశర్మ

---

[1] ఆ తేదీ అంకెలు వరుసగా వున్నాయి. 4-5-67

[2] శ్రీఅరవిందులు ఇట్లా వ్రాసారు: "1-2-34 అభివ్యక్తిసంవత్సరంగా ఎప్పటికీ పరిగణించబడుతుంది. 2-3-45 శక్తిప్రధాన సంవత్సరం — ఆ ఆవిర్భావము చాలా గంభీరంగా వుంటుంది. 4-5-67 పరిపూర్ణ సంసిద్ధి జరిగే సంవత్సరం"

(1934 ఫిబ్రవరి 2 వ తేదిన వ్రాసిన ఉత్తరం)

నక్షత్రములు మన జీవితమును శాసించునా?

శ్రీమాత ప్రవచనములు

నక్షత్రములు మానవ జీవితంపై తమ ప్రభావమును చూపిస్తాయి అనే నమ్మకము మానవాళిలో విస్తృతంగా వ్యాపించి వున్నది. ఆ విధంగా ఒక శాస్త్రం కూడా తయారైనది. ఆకాశంలోని నక్షత్ర స్థానములను బట్టి మనిషి జీవితంలో జరుగబోయే విశేషాలను ముందరే కనిపెట్టవచ్చునట.

మానవుడు మొదట నక్షత్రములు తన జీవితమును ప్రభావితము చేయగలవు అని నమ్మాడు. కాని అది అంత సింపుల్ కాదు. కొంచెం నిదానంగా ఆలోచిస్తేగాని అసలు విషయం తెలియదు. ఈ సృష్టి సర్వస్వములోను ఒక విధమైన సమైక్యత భాసిస్తుంది. దాని వివిధ విభాగములు పరస్పర సంబంధితములు. విశ్వసత్యమునకు నక్షత్రములు సంజ్ఞలు మాత్రమే. వ్యక్తికి, విశ్వమునకుగల సంబంధమును నీవు తెలుసుకొనగలిగితే నక్షత్రపటములలో మానవ జీవితానికి సంబంధించిన సంకేతములు లభించును.

జాతక చక్రములిచ్చే సూచనలు నిశ్చయములుగాని, అనివార్యములుగాని కావని అనుభవరీత్యా మనకు విదితమౌతున్నది. ఉదా: యోగమువలన ఆత్మోన్నతిని పొందినపుడు ఈ జాతక చక్రములు ఎందుకూ పనికిరావు. దీనికి కొన్ని కారణములున్నాయి. జాతక చక్రములు విశ్వజీవితమునకు, వ్యక్తి జీవితమునకుగల సంబంధమును భౌతికస్తరములో అందినంతమేరకు మాత్రమే సూచిస్తాయి. కాని చైతన్యము కేవలం భౌతిక స్తరమునకే పరిమితము కాదు గదా. అది ఊర్ధ్వ స్తరములలో కూడా భాసిస్తుంది. ఈ జాతక చక్రము కేవలం భౌతిక స్తరమునకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది. అంతకంటే పై స్తరమునుండి మరియొక నిర్దేశము వచ్చినచో ఈ జాతక సూచనలన్నీ తుడిచి పెట్టుకు పోతాయి.

మన జాతకాల విషయాన్ని మిడిమిడి జ్ఞానము అనవచ్చును. ఎందుకంటే వైశ్వాన్వయ, వైయక్తిక స్థాయిలు పరస్పరాధీనములు. ఈ సంబంధములను స్థూలముగా అవగాహన చేసికొను ప్రయత్నము

వలన పాక్షిక జ్ఞానమే కాని సంపూర్ణ జ్ఞానము లభించదు. మన జాతక చక్రములకు ఆధారము ఈ పాక్షిక జ్ఞానమే కదా! అది ప్రత్యక్ష జ్ఞానము గాని, యథార్థ జ్ఞానము కాని కాదు. అందుకని నక్షత్రముల గతులనను సరించి గుణించిన జాతకములు కూడ అసంపూర్ణములే. కొంతమందికి వాటి మీద మోజు వుండవచ్చును గాని అట్టి విషయములన్నియు యథార్థమునకు చాలా దూరములు.

మానవులకు తెలిసిందల్లా ఈ మనస్సు, దీని ద్వారా పొందిన జ్ఞానము. కొంచెం లోతుకు పోయి చూచిన యెడల దీని అసలు స్వరూపం మనకు తెలిసిపోతుంది. ఇది బాహ్యోపకరణముల ద్వారా పొందిన సమాచారం మాత్రమే. దీనిని జ్ఞానమనే దానికంటె ఒక పరిభాష, ఒక సంకేతము — అది కూడ చాలా చిక్కులతో కూడినది — అంటే బాగుంటుంది. ఇది కేవలం మానవుల మధ్య సంభాషణ కోసం ఉపయోగపడుతుంది అంతే. అసలైన సత్యమునకు దీనికి చాలా దూరం.

మరి యథార్థ జ్ఞానమంటే ఏమిటో? ఒక వస్తువు యొక్క జ్ఞానము దానితో నీవు తాదాత్మ్యము పొందినప్పుడే కలుగుతుంది. అది మానసిక జ్ఞానం కంటె చాలా సమర్థవంతమైనది, ప్రత్యక్షమైనది. ఈ జ్ఞానమును బహిర్గత పరచుటకు క్లిష్టమైన పరికరములుగాని వ్యూహ ములుగాని అవసరము లేదు. ఎందుకంటే అది చేతనా శక్తికి సంబం ధించినది. ఆ చేతనా శక్తి ఏమి చేయవలెనని సంకల్పించిన యెడల, దానిని అవశ్యము సూటిగా చేయగలదు. అప్పుడు విశ్వసత్యము యావత్తూ ఒక సంకేత రూపములో నీకు పరోక్షముగా గాక ప్రత్యక్ష ముగా జ్ఞాతమగును.

*

మానవ జీవితముపై నక్షత్రముల ప్రభావము సునిశ్చితము గాదు. దైవమునందు విశ్వాసములేని వారే జాతకములను నమ్ముకొని అనవసరంగా బాధ పడతారు.

ఐరోపాలోను, భారత దేశములోను వున్నట్టి చాలామంది జ్యోతిష శాస్త్రవేత్తలను నేనెరుగుదును. వారిలో ఏ ఒక్కరు కూడా భవిష్యత్తును గూర్చి సరిగా చెప్పలేరు. వారలా చెప్పలేక పోవుటకు

కారణములు మూడు — మొదటిది, భవిష్యత్తును గూర్చి చెప్పుటలో జ్యోతిష్కుల అసమర్థత. రెండవది — జాతకచక్ర నిర్మాణము సరిగా లేకపోవుట. గణిత శాస్త్ర పరిజ్ఞానము కలవారికే యిది సాధ్యము. వారికి కూడా జాతక చక్రమును నిర్మించుట కష్ట సాధ్యమే. మూడవది — జననకాల సమయమందు ఆయా గృహములందున్న నక్షత్రములు, జాతకునిజీవితమును శాసించుననే మూఢనమ్మకము. అది సరికాదు.

ఏనక్షత్రముల ప్రభావము ననుసరించి మీజననము జరిగినదో అవి కేవలము మీభౌతిక స్థితులను తెలుపు టేపురికార్డర్ల లాంటివి. అవేవి గూడ ఆత్మయొక్క భవిష్యత్తును శాసించలేవు. అంత కన్నా ఆవల, నక్షత్రములను, సమస్త విశ్వమును శాసించగల మహాశక్తి మరొకటి గలదు. ఆత్మ యనునది పరమోన్నత సత్తకు చెందినది. అది యోగమార్గావలంబనలో సాగినచో తారలశక్తిని గాని మరే యితర శక్తులను గాని విశ్వసించదు.

నీకేదో విపత్కర స్థితి ఏర్పడనున్నదని జ్యోతిష్కుడెవ్వరైనా అంటే అతడొక జోకర్ లాంటి వాడు. చాలామంది జోకర్లు, "నేడు నీ మెడ విరుగనున్నది" అని చెప్పినా కూడా ఏమి జరగదు.

*

ఒక గొప్ప యోగి మాత్రమే మీ భవిష్యత్తును సరిగా చెప్ప గలడు. అయినా ప్రతి విషయమును శాసించి నిర్ణయించగల పరమేచ్ఛ మరియొకటున్నది.

*

సాముద్రికమొక జనరంజకమైన విషయము. దీని యథార్థతా, సత్యములు, సాముద్రికుని సామర్థ్యముపై ఆధారపడియుండును. అంతే గాక ఇది భౌతిక జీవితమునకు మాత్రమే సంబంధించినది కనుక, ఉన్నతశక్తుల ప్రమేయముతో ఇది మారగలదు.

జ్యోతిష్కులు ఏదో చెప్పారని నీవెందుకు విశ్వసించాలి? ఆ విశ్వాసమే నీకు కష్టము కలిగించును.

శ్రీఅరవిందులు చెప్పినట్లు — మనిషి తానెట్లుండాలని తలచునో అట్లే వుండగలడు.

అనువాదం: జె. సురేంద్రాచార్యులు, రాయప్రోలు లక్ష్మీనరసింహశాస్త్రి

శ్రీమాత – అంకెల సామరస్యం

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

ప్రశ్న: ఈ రోజు నాకు 'క' తన జమాఖర్చుల పుస్తకం చూపించాడు. అందులోని మొత్తం ఇలా ఉంది. 7 రూ॥ 7 అణాలు, 7 పైసలు. అది 7 వ నెలలోని 7 వ రోజు. ఈ విషయం మీకు వ్రాయాలని నిర్ణయించు కున్నాక మరొక విషయం తెలిసింది. నేను పనిచేస్తున్న ఇంటి నెంబరు కూడా 7. మరొకచోట ఇలాంటి అంకెల కలయిక చూడలేం. బహుశ ఇక్కడ ఈ వాతావరణంలో ఈ అంకెలు (బహుశా వాటి తాంత్రిక శక్తి) పరస్పరమైత్రితో ఉంటాయనుకుంటాను. అంటే ఆశ్రమంలోని ముఖ్యమైన బిల్డింగ్‌లో ఆడుకునే చిలకల్లా సయోధ్యమైన వాతావరణంలో ఆడుకుంటాయి.

ప్రభుత్వ కార్యాలయాల్లోనూ, మిగిలిన ప్రదేశాల్లోనూ వాటికి ఆవాతావరణం చాలాయాంత్రికంగా ఉండడమేకాదు. చాలా భారంగా, బిరుసుగా ఉండడచేత వాటికి అక్కడ సంతోషం ఉండదు. అలాంటి సయోధ్యత ఉండడం కుదరదనుకుంటాను.

జవాబు: తాంత్రికమైన దృష్టితో చూస్తే నీ విశ్లేషణ నిజమే. శ్రీమాత పద్దుల్లో అంకెల సయోధ్య ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది.

*

శ్రీ చంపక్‌లాల్‌వ్యాఖ్య:

శ్రీమాత ఎప్పుడూ అంకెల విషయంలో చాలా అభిరుచి కలిగి ఉండేవారు. ఆమె ఎంత పనిలో ఉన్నా కొన్ని రకాల అంకెల కలయిక ఆమె దృష్టిని వెంటనే ఆకర్షించేది.

ఉదాహరణకి ఆమె 24-10-53 అన్న తేదీ వ్రాసినపుడు ఆ తేదీలో ఒకటినుంచి అయిదు వరకు అన్ని అంకెలూ ఉన్న విష యాన్ని వెంటనే గమనించి చెప్పారు.

మరోసారి 27-2-72 తేదీలో కూడా ఎడమనించి చూసినా, కుడినించి చూసినా 2,7,2,7,2 ఒకటిగానే ఉన్నాయని చెప్పారు.

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

వేదములందు 7, 100 సంఖ్యల ప్రాముఖ్యత

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

ఋషుల ఆధ్యాత్మికదృష్టియే వీని ఆధారము: అన్య ప్రాచీన భావనా సాంప్రదాయములందున్నట్లే వేదమందు గూడ నీ సప్తసంఖ్యకు విశేష ప్రాముఖ్యము కన్పించుచున్నది. ఉదాహరణమునకు సప్తరత్నములు, సప్తార్చులు, సప్తజ్వాలలు, సప్తదీధితులు, సప్తగోవులు. (దేవమాతయగు నదితియొక్క యవధ్య గోరూపము లేడు) సప్తకిరణములు, సప్త మాతలు, సప్తధేనువులు (ధేను శబ్దము కిరణములకు, నదులకు గూడ నభేదముగా వాడబడి యున్నది). ఈ బ్రహ్మాండమందు అస్థిత్వ తత్త్వ ముల వర్గీకరణ మూలమును బట్టియే ఋషులకీ సప్తవ్యూహము గోచ రించినదని నా మతము. ప్రాచీన దార్శనికులు తత్త్వసంఖ్యా విచారణ యందు నిమగ్నులైరి. భారతీయ దర్శనములందీ సంఖ్య యొకటితో మొదలిడి వింశతుల వఱకేర్పడి యున్నది. వేదమందు ఋషు లిహపర లోకముల నంతటిని సత్యచైతన్య స్థితిప్రవృత్తి గమనముగా నెఱిగి యుండినందున వారి యాధ్యాత్మిక మానసిక తత్త్వార్థ భావనలందు కన్పించు సప్తసంఖ్యా సూత్రమున కదియే మూలముగ పరిణమించినది. ఆధునిక పాశ్చాత్య భౌతిక హేతువాదపూరిత బుద్ధికీ ఋషుల ప్రత్యక్ష జ్ఞాన మూలమైన వర్గీకరణము, విచిత్రముగను, నిర్హేతుకముగను, వ్యర్థ ప్రగల్భముగను కన్పించినప్పటికి, నవి కేవల మూహాజనితమైన యప్రత్యక్షా ప్రామాణికాంతంములు కావు. తపస్స్వాధ్యాయనిరతులైన ఋషుల యాధ్యాత్మిక యోగదృష్టికవి దృఢమైన యాధారములతో గోచరమైనవి. వారి యాధ్యాత్మికాభ్యాస పురోగమనమంతయు దాని ననుసరించియే కొనసాగెను. ఆ విషయ మేదైనప్పటికిని కాలానుసార ముగ మనకు సుదూరమైపోయిన యా ప్రాచీన విజ్ఞానమందలి సిద్ధాం తముల యథార్థాభిప్రాయములను గ్రహించుటకీ విషయముల నవశ్యము స్పష్టముగ తెలిసికొనవలెను.

సప్తసంఖ్య పుట్టుపూర్వోత్తరములు: వేదమందీ తత్త్వసంఖ్య నానా విధములుగా కన్పడుచున్నది. సర్వమును తనలో ధరించి విశ్వప్రవృత్తి నివృత్తికంతటికి నేకైకాధారభూతముగా నున్న 'తదేకము'ను వారు

తెలిసికొనిరి. ఈ యేకత్వమందు ఋషులు దివ్య మానుషత్వములు, మర్త్యామర్త్యత్వములను రెండింటిని గుర్తించిరి. ఈ రెండంశములనే మఱొక ద్వంద్వ రూపముగ పృథివీ వ్యోమములకు, మనోదేహములకు, జననీ జనకులని వర్ణించిరి. మనోమయాన్నమయ చైతన్యములుగా సాక్షాత్కారించిన యీ రెండు సహజదివ్యశక్తులకు సంకేతములుగా పృథివీవ్యోమములను పేర్కొనునప్పుడు వానిని మాత పితలుగా గాకుండ మాతృద్వయముగా నిరూపించిన విషయముగూడ గమనించ వలెను. త్రిత్వమును రెండు విధములుగా గుర్తించిరి: ఒకటి — తదనంతర దార్శనికులు సచ్చిదానందమని పేర్కొనిన దివ్యస్థితియైన — చైతన్యానందము; ఇది దివ్యత్రితము. రెండు; వేదపురాణేతిహాసములందు ముల్లోకములు లేక త్రిభువనముల కాధారభూతములుగా పేర్కొనబడిన మనఃప్రాణదేహములను నైహిక త్రయము. కాని సర్వసామాన్యముగా తత్త్వసంఖ్య పూర్ణముగా నేడని వివరింపబడి యున్నది. పర దివ్యత్రితము, నైహికత్రయమును కలిపి, వానికనుసంధానముగ 'ఋతం బృహత్' అనబడు సత్యచైతన్యమును జోడించి యీ సప్త సంఖ్యను సాధించిరి. తరువాత నీ ఋతంబృహత్తునే విజ్ఞానమని, మహస్సని, వివరించిరి. మహస్సు, బృహత్తు పర్యాయ పదములుగా నేర్పడినవి. ఇవిగాక, వేదమందు తత్త్వమును వివిధములుగా వర్గీకరించి యైదు, ఎనిమిది, తొమ్మిది, పది, కొన్నిచోట్ల పండ్రెండుగా గూడా వివరించినట్లు కన్పించును.

సప్తసంఖ్య యొక్క ఇంద్రజాలము: ఈ తత్త్వములన్నియు నవిభేద్యములు, సర్వోపగతములు; అనగానవి యన్యోన్య సమవాయ సంబంధము గలవి. ఈ విషయమునుగూడ ఋషులు తెలిసికొని ప్రకటించి యున్నారు. ప్రకృతి ప్రవృత్తియందు సకల రూపములలో నొక్కక్క దానియందు నివియన్నియు ప్రత్యక్షముగానో పరోక్షముగానో నివ్వటిల్లుచుండును. ఉదాహరణకు మనస్తత్త్వ మేడు భువనములందు నేడు పదములుగా సాక్షాత్కరించును. *అనగా మనోమయ చైతన్యమన్న ప్రాణ మనస్సత్త్వాది సప్తతలములందును సప్తవిధ మానసికములుగ ప్రవర్తించును. భౌతికబుద్ధి, ప్రాణికబుద్ధి, శుద్ధబుద్ధి, సత్యబుద్ధియని ఇట్లు సప్తవిధ తత్త్వములందు సప్తవిధములుగా వ్యాప్తిజెందు మనోమయ*

చైతన్యము యొక్క పరాకాష్ఠయైన యేడవ పదమే పరమ పరావర్త మగును. సప్తకిరణములు లేదా సప్తగోవులే యదితి; అనంత జనని; అవధ్యగోవు; పరాప్రకృతి; అనంత చైతన్యము; తదనంతర దర్శనము లందు ప్రకృతి (పురుష ప్రకృతులలో రెండవ యంశము) లేక శక్తియని పేర్కొనబడిన భావనకు వేదమందిదియే యాది మూలము. (ఇటులనే పురుష భావమునకు గూడ ప్రాచీన పశుపోషకుల యనుకార కల్పన 'వృషభము'). ఈ యదితి (సప్తగోవులు) ప్రకృతిమాత, చైతన్యస్థితి గమనశక్తిగా తన యైహిక ప్రవర్తనలను సప్తతలములందాయా రూపములు దాల్చి కొనసాగించును. ఇట్టివే సప్త చైతన్యవాహినులు, సప్తనదులు. ఇవి చైతన్య పారావారామందున్న సప్తతత్త్వార్థ సదృశ ములు; వీనినే పురాణేతిహాసములలో సప్తపదములని, సప్తతలములని, సప్తభువనములని పేర్కొనిరి. *ఈ సప్తవాహినులు మానవ చైతన్య మందు సమృద్ధిగా, నిరాటంకముగా, ప్రవహించుట వలననే మానవ చైతన్య ప్రవత్తి సంపూర్ణముగా ఫలించును. ఇదియే మానవుని సంపూర్ణ సంపన్నత: అతని శక్తి పరిణామ విలాస సంపూర్ణత. మానవుని గోవులీ సప్తనదీ జలములను త్రాగుచున్నవని వైదిక సంకేత రూపకల్పన.*

ఈ రూపకల్పనలకు యథార్థాధారములున్నందున నీ భావ నలు సమ్మతమగుచున్నవి. నేటి మన సంస్కృతిని బట్టి పురాణేతి హాసములలోను, నూతన దివ్యజ్ఞాన సరణిలోను వీనిని సప్తలోకము లుగా చిత్రించుట వలన నివి మనకు సహజముగ విదితమగుచున్నది. అటులనే ప్రాచీనార్యుల జీవిత విధానము. సామాజిక పరిసర స్థితిగతు లను బట్టి నాటి ఋషులు తదనుగుణ రూపకల్పనలతో చిత్రించి వివ రించుట వారికి సహజము, సముచితమే యగును. ఈ విధముగా సప్త నదులలో సరస్వతికిగల స్థానము తేటతెల్లమగుచున్నది. మహాస్సన బడు ఋతసత్య తలమునుండి యవతరించునదే సరస్వతీ ప్రవాహము. వేదమందీ విషయము స్పష్టముగ వివరింపబడి యున్నది.

*

నూరు సంఖ్య పుట్టుపూర్వోత్తరాలు: మిగిలిన రెండు ఋక్కులు' వాయుదేవుని రథము ఆనందం వైపు పయనించుచుండగా, భూలోక

సువర్లోకములు తమ రహస్య రూపములను, శక్తులను ఆతని కందజేయుటను సూచించును. ఆతనికి మొదటి పూర్ణాంకము ఏదైతే వున్నదో అన్ని అశ్వములు చేకూరాలి. "మనస్సుచే కట్టబడిన ఆ తొంభై తొమ్మిది అశ్వములు నీ రథమును లాగుగాక"[2]. నిరంతరము పునరావృతమవుతున్న ఈ సంఖ్యలకు — తొంభైతొమ్మిది, వంద, సహస్రములకు వేదములో ఏదో ఒక సాంకేతికార్థము ఉండును. కాని అదేమిటో మనం స్పష్టంగా తెలుసుకోలేము. మార్మిక సంఖ్య ఏడుని ఏడుతోనే గుణించి దానిని రెట్టింపు చేసి, ముందు, వెనుక ఒక్కొక్క టిని కలిపితే 1+49+49+1=100 అవుతుంది. ఈ సృష్టిలో ఏడు తత్త్వ ములు, దివ్యచైతన్యము యొక్క ఏడు శ్రేణులు నర్తించుచున్నవి. ఒక్కొ క్కటి బహురూప్యమై మిగతా ఆరింటిని తనలోనే ధరించును. అంటే మొత్తం నలభై తొమ్మిది — వీటి మూలము అయిన ఒకటిని కూడా కలిపితే "యాభై". ఇవీ చైతన్యము (స్తరము) యొక్క క్రియా రూప ములు. (a scale of fifty and forming the complete gamut of active consciousness) దీని ప్రతిరూపములు కూడ ఉన్నయి. ఆరోహణ, అవరోహణలు — దేవతల అవతరణ, మానవుని ఆరోహణ. ఇప్పుడు మనకి తొంభై తొమ్మిది వచ్చింది కదా! ఈ సంఖ్యయే వేరు వేరుగా సంకేతార్థములలో వేదములందు అశ్వములకు, నగరములకు, నదులకు వర్తింపబడినది. దీనికి దిగువలోకమును సూచించే ఒకటిని కలిపితే మనకి "వంద" పూర్తవుతుంది.

వాయుదేవుని సంచారము వలన బహుముఖమైన చేతనా శక్తి ప్రభవిస్తుంది: ప్రస్తుతం మనిషిలో నిక్షిప్తమైవున్న మానసిక సామర్థ్య ములు — మనస్సుచే కట్టబడిన 99 గుఱ్ఱములు — బహిర్గతమగును. తర్వాత శ్లోకములో మిగిలిన అంకము కలిపితే నూరు గుఱ్ఱములు. ఇప్పుడు మనస్సు సంపూర్ణంగా, ప్రకాశవంతంగా పనిచేస్తుంది కనుక ఈ గుఱ్ఱములు వాయువును, ఇంద్రుణ్ణి మోస్తున్నప్పటికి, అవి కేవలం 'నియత్' గాక, ఇంద్రుని మెరుపుతీగెలవంటి అశ్వములవలె 'హరి' వర్ణమును కలిగి వుండును. "ఓ వాయువా నూరు చురుకైన గుఱ్ఱము లను రథమునకు కట్టుము. వాటిని ఇంకను ఎక్కువ చేయవలెను."[3]

కాని ఎక్కువ చేయుటమెందుకు? మామూలుగా మనస్సు యొక్క వివిధ విన్యాసములను లెక్కపెట్టేందుకు నూరు సరిపోతుంది కదా. కాని వాటి విలక్షణమైన ప్రక్రియలన్నింటిని లెక్కించుటకు అది కూడా చాలదు. అందుకని ప్రతి నూటిని పదితో గుణించాలి. ఒక్కొక్క భావనా జాలమును సాదృశముగా ఎక్కువ చేయవలెను — 'పోష్యాణామ్' అనే పదమునకు అర్థము ఇదే. అందుకనే ఋషి అంటాడు. సంపూర్ణంగా నూటితోటి వచ్చి, తర్వాత నూరుపదులుగా అభివృద్ధి చెందుము. లేక, మొదట్లోనే నీ పూర్తి సామర్థ్యవంతమైన వెయ్యితో అరుదెంచుము. దాని వైవిధ్యము బహు వైభవోపేతము, సర్వమును పరిక్రమించునది[4]. మనిషి కోరుకున్న జ్ఞానశక్త్యానందములు, మానసిక, ప్రాణిక, శరీరాధిక్యతలు పూర్ణత్వముతో కూడిన మనస్సును ప్రదీప్తముకావించి సర్వశక్తిమంతము చేయును. ఇప్పుడు మనస్సు యొక్క స్థాయి పెరిగినది. అది జీవితమును సమగ్రముగా, సర్వతోముఖముగా వికసింప చేయగలదు. ఇప్పుడు మనలో దాగివుండి, మనస్సు కంటె వెయ్యిరెట్లు ఘనమైన అవచేతనము (subconscient) మనస్సుయొక్కఆజ్ఞను శిరసావహించి తనలో దాగివున్న సామర్థ్యము లన్నిటిని బహిర్గతముచేసి తీరుతుంది.

*

అశ్వము లేక గుఱ్ఱము ప్రాణశక్తికి చిహ్నమైవున్నది. గోవు కాంతికి చిహ్నమై వున్నది. ఏబది, వంద, సహస్రము పూర్ణత్వమునకు చిహ్నములు.

*

సహస్రము సంపూర్ణతకు చిహ్నము.

---

[1] ఋగ్వేదము IV. 48. 4,5

[2] వహం తుత్వా మనోయుజో యుక్తాసో నవతిర్ నవ.

[3] వాయో శతమ్ హరిణాం యువస్వ పోష్యాణాం.

[4] ఉతా వా సహస్రిణో రథ ఆ యాతు పాజసా.

అనువాదం: వఝల వెంకటరామశాస్త్రి, శ్రీరామకవచం వెంకటేశ్వర శాస్త్రి (నిగూఢ వేద రహస్యము);

సంకేతములు – అతీంద్రియ జ్ఞానం

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

మానవుడు తన తెలివికి అంతుపట్టని శక్తులతో పోరాడ లేక పోయినా భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన జ్ఞానం కోసం అత్యాశతో అనేక రకాల బాహ్యా శక్తుల్ని చేపట్టాడు. శకునాలు, క్షుద్రశక్తులు, కలలు, జ్యోతిషం ఇవేకాక మరెన్నో గతానికి, భవిష్యత్తుకి సంబంధించిన విష యాలని సముపార్జించాడు. గతంలో, అంటే వీటిని గురించిన అను మానం మనిషిలో చొరబడనప్పుడు, ఇవి ప్రత్యేక శాస్త్రజ్ఞానాల స్థాయిని పొందాయి. ఇపుడు హేతువాదం వీటిని ధిక్కరించినా, మనిషి మనసుని ఇవి ఇంకా ఆకర్షిస్తూనే ఉన్నాయి. మూఢనమ్మకాలు, కుతూహలం, వీటిని బలపరుస్తూనే ఉన్నాయి. అయితే వీటినించి బయటపడిన సత్యం అల్పమే అయినప్పటికి వాటికింకను స్థానమున్నది.

ఒక ఉన్నతమైన చైత్య (psychic) స్థితిలో కలిగిన జ్ఞానం ఒక సత్యాన్ని చూపిస్తోంది — అది విశ్వమంతా అనేక పద్ధతులతో, పరస్పర సంబంధాలు కలిగిన సంకేతాలతో నిండి ఉండడం సత్యమని తెలియపరుస్తోంది. అయితే వాటిని చాలామటుకు దురుపయోగం చేసి నప్పటికి, శాస్త్రీయమైన పద్ధతిలో సరైన అవగాహనతో ఉపయోగించి నపుడు అవి భౌతిక జ్ఞానానికి సంబంధించిన ఎన్నో సత్యాలను చెప్ప గలవు. అయితే ఒకటి మాత్రం కనిపిస్తోంది. వాటిని అంతర్ దృష్టికి సంబంధించిన జ్ఞానంతో మాత్రమే అర్థం చేసుకోగలం, కనుక్కోగలం. నిజానికి చైత్య మనస్సు, అంతర మనస్సు మాత్రమే సహజంగా ఈ శాస్త్రజ్ఞానాన్ని రూపొందించేవి. అంతర్ జ్ఞానం వలన తప్ప సాంప్రదా యమైన లేదా యాంత్రికమైన నిబంధనలు, వాటిని విశ్లేషించటంలోని లోపాల వలన వాటి నిజ ఫలితాలు పొందలేమన్న సంగతి ఆచరణ లోనే తెలుస్తుంది. మిడిమిడి జ్ఞానంతో వాటిని ప్రయోగించినపుడు అవి అరణ్యరోదనగా పరిణమిస్తాయి.

భూత భవిష్య ద్వర్తమానాల యథార్థ జ్ఞానమును చైత్య చేతన, చైత్య సామర్థ్యములతో ప్రత్యక్షముగా పొందవచ్చును.

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

వివిధ రకముల చిహ్నములు

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

ఒక స్తరము (లోకము) నకు చెందిన వస్తువు మరియొక స్తరములో తాల్చిన రూపమును చిహ్నము అని వ్యవహరించెదము. ఉదా: జెండా ఒక జాతికి ప్రతీక. సర్వ సాధారణంగా అన్ని రూపములు చిహ్నములే. మన శరీరము మన యథార్థ స్వరూపానికి ప్రతీక. అటులనే ప్రతి యొక్క వస్తువు ఒక వున్నత సత్యమునకు ప్రతీక.

1. *సాంప్రదాయకమైన ప్రతీకలు*: వేద ఋషులు తమ పరిసరముల నుండి గ్రహించిన వస్తువులు ఉదా: ఆవు. ఇది కాంతికి చిహ్నం. ఏలన 'గో' అనే శబ్దమునకు కిరణము, ఆవు అనే రెండు అర్థాలున్నాయి. ఆవు వారికి చాలా విలువైన వస్తువు. వాళ్ల ప్రాణానికి ప్రాణమై ఎప్పుడూ దొంగిలించబడుతూ, దాచిపెట్టబడుతూ ఉండేది. ఒకసారి సృష్టించబడిన చిహ్నము సజీవమై భాసిస్తుంది. ఋషులు దానికి ప్రాణం పోసి ధృవీకరించారు. ధ్యానంలో వారికది దివ్య జ్యోతికి ప్రతీకగా దర్శనమయ్యేది. వారికి ప్రియమైన చిహ్నములలో అశ్వము చాలా ముఖ్యమైనది. ఇందులో ఆశ్చర్యమేముంది. దాని బలము, వేగము ప్రసిద్ధములే గదా.

2. *జీవతములోని చిహ్నములు*: మన నిత్య జీవితములోనివి, పరిసరములకు చెందినవి, నిత్యము అనుభూతమవుతున్న విషయములు. ఉదా: పర్వతము. కొండలను దాటుకుంటూ పోవటం, ఒక శిఖరాన్ని ఎక్కి అంతకంటె ఎత్తైన మరొక శిఖరమును ఎక్కటం యోగమార్గమునకు చక్కటి సంకేతములు. నదులను దాటుట, క్రూర మృగములతోను శత్రువులతోను పోరాడుట కూడ ఇటువంటి సంకేతములే. నేటి కాలంలో అయితే కార్లు, రైలు ప్రయాణములు ఉంటాయనుకోండి.

3. *స్వభావ సిద్ధమైన చిహ్నములు*: ఆకాశము, ఆవరణ ఈ కోవకు చెందినవి. అవి సర్వవ్యాప్తమైన సనాతన బ్రహ్మమునకు చిహ్నములు

అనుటలో ఆశ్చర్యము లేదు. ఈ సూచనలు అన్ని దేశములలోను ఇటు లనే వుండును. అదే విధంగా సూర్య భగవానుడు ప్రపంచకమంతటా అతిమానస జ్యోతికి, దివ్య ఉద్గారానికి (divine Gnosis) ప్రతీక.

4. *మానసిక చిహ్నములు:* అంకెలు, అక్షరాలు ఈ కోవకు చెందినవి. ఒకసారి గుర్తింపు పొందిన తరువాత అవి ప్రాణం పోసుకొని వాటి ప్రభావాన్ని చూపిస్తాయి. ఉదా: జామితీలోని పటములకు చాలా అర్థా లున్నాయి. నా అనుభవములో చతురస్రం అతిమానసానికి చిహ్నం. అదివరకే దీనికి ఈ అర్థాన్ని ఎవరో ఆపాదించి వుంటారు. త్రిభుజా నికి కూడా చాలా అర్థాలున్నాయి. ఒక రకంగా నిల్చోపెడితే అపరార్థ మైన మూడు లోకాలను, మరో రకంగా అయితే పరార్థ లోకత్రయాన్ని సూచిస్తుంది. అందుకని ఈ రెండింటిని కలిపి ఒకే సంజ్ఞగా చేయ వచ్చు. ప్రాచీనులు అంకెలను గురించిన విచారణలను చాల ఉత్సా హంగా జరుపుతూ వుండేవారు. అయితే వాళ్ల సిద్ధాంతాలన్నీ బౌద్ధిక మైనవి మాత్రమే. అతిమానసిక సత్యములు కూడా తప్పకుండా వుంటాయి కాని వాటిని మనము కర్మ, పరిణామము అనే మానసిక చత్రాలలో బిగించాము. మనం వాటిని సంకుచిత పరిచినప్పటికి నిజా నికి అవి చాలా అనంత సత్యములు. ఆ సత్యములను ఇంకా ఎన్నియో చిహ్నాల ద్వారా ప్రకటించవచ్చును. ఒకే చిహ్నము బహుభావములను కూడ ప్రకటించవచ్చును.

*

ఇటువంటి భావనాచిత్రములు ఏదో ఒక రూపములో అనా దిగా వస్తున్నాయి. క్రీస్తు పూర్వము ఐదవ శతాబ్దం నాటి పైథాగరస్ అంకెల శాస్త్రాన్ని చాల క్షుణ్ణంగా అధ్యయనం చేసి బోధించిన మహాశయుడు.

అనువాదం: వై.యస్.వి.యస్. మూర్తి

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

విజ్ఞాన శాస్త్రం పెరిగినకొద్దీ పాతనమ్మకాలు, సాంప్రదాయిక విద్యల పట్ల గౌరవం తగ్గిపోయింది. జ్యోతిశ్శాస్త్రం, సాముద్రిక శాస్త్రం మొదలైనవన్నీ హేళనకు గురిఅయినయి. ఇది ఎంత వరకు సమంజసమన్నదే ప్రశ్న. విజ్ఞానశాస్త్రానికి పూర్వం విద్యలేమియు లేవనియా వీరి వాదన? అసలీ విజ్ఞానశాస్త్ర పరిధి ఎంత? అది కేవలం బాహ్యదృష్టిమీదనే ఆధారపడుతుంది. కాని మనకి తరతరాలుగా సంక్రమించిన ఈ గూఢవిద్యలన్నీ మన పూర్వీకులు పరిశోధించి సిద్ధాంతీకరించిన శాస్త్రములే గదా. న్యాయాన్యాయములను విచారింపకయే వాటిని కొట్టిపార వేయుట మూఢత్వమే అవుతుంది. వాటి సత్యాసత్యాల విచారణ ఈ శీర్షికకు విషయము.

సంపాదకుడు

భౌతికమైన తర్కంతోకాని, సూత్రాలతోకాని ఏకీభవించని ఏ అంశాన్నయినా 'మూఢనమ్మకం' అని పిలవడం అలవాటుగా మారింది. అంటే, ప్రాపంచికమైనబుద్ధి భౌతికవిషయాలమినహా వేటినీ గ్రహించడం లేదు. వ్యక్తిగతంగా తర్కసహాలనుకొనే భౌతికసత్యాల ఒరవడిలో లేని దేన్నయినాకూడా తిరస్కరించడం జరుగుతున్నది. యుగయుగాలుగా మానవుడు భౌతికమైన బుద్ధికి అందని బాహ్య సూత్రాలకు, స్పందనలకు అందని అజ్ఞాతశక్తుల ప్రభావాన్ని అంగీకరించడం జరిగింది. కాని విజ్ఞానశాస్త్రం తన విధానం ద్వారా బాహ్యస్పందన పరిధిని పెంచుకొనడమేకాక, సర్వ సృష్టి కార్యకారణ సంబంధంతో వివరించబడుతుందని భావించడం జరిగింది. అందువల్లనే తన సూత్రాలకు, పద్ధతులకు అందని ప్రాచీనమైన నమ్మకాలను కొన్నింటిని నిజమని, కొన్నింటిని కొంతమాత్రమే నిజమని, మరి కొన్నింటిని పూర్తి అబద్దాలని నిర్మొహమాటంగా తిరస్కరిస్తూ చెత్తబుట్టల్లో వేయడం జరిగింది. ఆధిభౌతికమైన అంశాలలోకూడా తర్కసహామైన స్పందన కలిగిన

వానినే అంగీకరించి, మిగిలిన వానిలో కొన్నింటిని తాంత్రికమైనవని, ఆరాధనాత్మకమైనవని, పూర్తిగా మూఢనమ్మకాలని పేర్కొనడం జరిగింది. ఊహాజనితమైనవయినా, సాంప్రదాయ సిద్ధమైన తర్కానికి లొంగి స్థిరమైనవే అనుకొన్నవైన ప్రజాదరణ పొందిన నమ్మకాలకు కూడా ఇదే గతి పట్టింది. కేవలం కొన్నింటికి మాత్రమే తక్కువగా, మరింత తక్కువగా అనువర్తింపదగిన పద్ధతుల ద్వారా మాత్రమే అన్నింటిని మూఢనమ్మకాలని ధ్రువీకరించడం తొందరపాటు చర్య అని, శాసన నిబద్ధతలేని చర్య అని గుర్తించడం ఇప్పుడిప్పుడే తెలుస్తున్నది. మూఢనమ్మకం అనే పదాన్ని అసలు వాడకూడదని, వాడినా ఎంతో జాగ్రత్తతో వాడాలని నేను మీతో అంగీకరిస్తున్నాను. మనం అనుసరిస్తున్న, లేదా అభిలషిస్తున్న మతాచారాలకు విరుద్ధంగా ఉండే నమ్మకాలను మూఢనమ్మకం అనడం తగనిది.

కొన్ని విషయాలను ఇప్పటిదాకా తిరస్కరించినా ప్రస్తుతం అంగీకరించే స్థితి కలగడం తెలుస్తున్నది. ఇటువంటివి ఇప్పటికే ఉన్న వానికి తోడు ఇంకొక వంద కలుపుకోవచ్చు. ఉదాహరణకి లిపి విశ్లేషణ శాస్త్రం తర్కసహం కాదని, అది ఒక మూఢనమ్మకం అని తిరస్కరించడం, ఖండించడం జరిగింది. కాని, వ్రాత అనేది వ్యక్తి స్వభావాన్ని బట్టి, ప్రవృత్తిని బట్టి ఏర్పడుతుందని, దానిని వ్యక్తి మనః ప్రవృత్తి తెలిసికొనడానికి ఒక సూచికలా గుర్తించవచ్చునని నాకు తోస్తున్నది. ప్రతి మనిషి ఇంకొక మనిషితో భౌతికంగాను, మానసికంగాను భిన్నమైన అనేక లక్షణాలను కలిగి ఉంటాడన్నది యిప్పుడందరికీ తెలిసినదే. భౌతిక, మానసిక ప్రవృత్తుల మధ్య పోలికలు, భేదాలు పరిశీలించడం తర్కసహమే. అలాగే షీరో ప్రతిపాదించిన సాముద్రికంలో కూడా నిజం ఉంది. ప్రతి మనిషి చేతిమీద గీతలు ఇంకొక మనిషి చేతిగీతల కంటె వేరుగా ఉంటాయని అందరికీ తెలుసు. అదే విధంగా ముఖకవళికలద్వారా మానసిక ప్రవృత్తులను తెలిసికొనవచ్చును. కేవలం ఒక తార్కిక విధానపు వొరవడికి లొంగిన బుద్ధికి ఇటువంటి గీతలుకాని, జ్యోతిషాలుకాని భవితవ్యాన్ని నిర్దేశిస్తాయని నమ్మడం కష్టమవుతుంది. దానికి కారణం, ఆధునిక తర్కం భవిష్యత్తును నిర్ణయించవచ్చుననో, సూచించవచ్చుననో నమ్మకపోవడమే.

కాని శాస్త్రీయ సాంప్రదాయాలకు విరుద్ధమైన ఒక ఆధునికమైన మూఢనమ్మకంగా యిది గోచరిస్తున్నది. దానికి కారణం, చాల కొద్ది కాలం క్రితంవరకు విజ్ఞానశాస్త్రం అంతా ప్రకృతిబద్ధమైన కొన్ని సూత్రాలకు కట్టుబడి ఏర్పడిందని, దాని ప్రకారమే అన్నింటి భవిష్యత్తు చెప్పవచ్చునని నమ్మడం జరిగింది. మానవ జీవితాలలోకూడా కొన్ని కననిబంధాలుండడంచేత భవిష్యత్తుకూడా చెప్పవచ్చునని అర్థమవుతున్నది. అది జ్యోతిషపరంగా జరుగుతుందా లేక షీరో ప్రతిపాదించిన సాముద్రికపరంగా జరుగుతుందా అనేది విచారించవలసినదే. కాని మొత్తం తప్పని కొట్టిపారవేయలేము. జ్యోతిషం బాగా నిజమనుకొంటే, షీరో సాముద్రికం కూడా నిజం అనవచ్చు.

ఈ సందర్భంలో యింకొక రీతిలో తొందరపాటుతో ప్రవర్తించడం క్షేమం కాదు. ఇటువంటి అంశాలలోని దోషాలను ఏ మాత్రం పరిగణించకుండా, పరిమితులను లెక్కించకుండా ప్రతిదీ నిజమని నమ్మే వ్యతిరేక దృక్పథం కూడా ఉంది. సహజ సిద్ధమైన దోషాలను లెక్కించకుండా ఎక్కువగా నమ్మడం వల్లనే వానిపట్ల అపనమ్మకం ఏర్పడుతున్నది. నక్షత్రాలు కొంతవరకు భవిష్యత్తు సూచించినా, మొత్తం భవిష్యత్తంతా నక్షత్రాలే నిర్ణయిస్తాయని దృఢంగా చెప్పడం నాకు సబబు కాదనిపిస్తున్నది. జ్యోతిష్కులే జ్యోతిష శాస్త్ర ఫలితాలను తలక్రిందులు చేసే, అంతర్గతమైన శక్తి మానవునిలో నిబిడీకృతమైయుందని అంగీకరిస్తారు. ప్రపంచంలో వస్తువుల స్థితిగతులను ఒకటిగా చేసే శక్తుల బంధం ఒకటి ఉంది. అటువంటి వానిలో కొన్నింటిని కాని, ఒక దానిని కాని పరిహరిస్తే నమ్మదగ్గ ఆధారాలుండవు. నైసర్గిక సత్యాన్ని మొత్తంగా కాని, దాని వేర్వేరు భావాలనుకాని వెల్లడించడానికి యీ బౌద్ధిక పద్ధతుల శిలా శాసనాలెందుకూ పనికి రావు.

భౌతికమైన లేక మానసికమైన అంశాలను లేశమాత్రంగానైనా పరిశీలించి, మానవుని గూర్చి తెలిసికొనే వీలుందనే మీ అభిప్రాయంతో నేను అంగీకరిస్తాను; కాని అటువంటి విధానం కేవలం ఒక తలవెంట్రుకల భాగంతోనయినా మానవుని మొత్తం తెలిసికోవచ్చుననే విధానాలకు కూడా తోవతీయవచ్చు. మానవ ప్రకృతిలో ఉండే క్లిష్టమైన, బహుళమైన మౌళికాంశాలతో నాకున్న పరిజ్ఞానం దృష్ట్యా అటు

వంటి విధానం ప్రమాదకరమైనదని, హేతుచింతనతో కూడిన వ్యవస్థను మీరిన అవ్యక్తసత్యంలో ఎక్కువభాగాన్ని గ్రహించలేదని చెప్పవలసి వస్తుంది.

ఒకే అంశంలో వ్యవస్థితం కానిదయినా, పరస్పరంశాలతో సంబంధం లేనిదయినా మూఢనమ్మకంవంటి ఒక స్థిరవిశ్వాసం లేదని అనలేను. తమంతటతాము నిజంగాకన్పించే నమ్మకాలనే మానవబుద్ధి తక్షణం గ్రహిస్తుంది. ఇది సత్యశోధనను ఆటంకపరిచే చెడుసమ్మేళనం. కాని యీ చెడు సమ్మేళనంవల్లనే మూఢనమ్మకం వెనుకగాని, దాని సమీపంలోగాని నైసర్గికసత్యం ఉంటుందని గ్రహించడం జరుగుతుంది, మూఢనమ్మకం అనే పదాన్ని నైసర్గికసత్యాన్ని ప్రతిపాదించే సత్యాన్ని మొత్తంగాకాని, కొంతవరకుగాని అది అవ్యక్తం గనుక లేనిది అని తుడిచి వేయడానికి వాడకూడదు; అథవా వాడినా ఎంతో జాగ్రత్తగా ఉపయోగించాలి.

తాత్పర్యం: 'మూఢనమ్మకం' అని పిలవబడే ప్రతిదాని వెనుక అనంత సత్యం దాగుకొనే ఉంటుంది. అందుకే మూఢనమ్మకాలు రూఢి చేసే నమ్మకాలే కాని, వమ్ము చేసేవి కావు.

స్వేచ్ఛానువాదం: డా॥ కె. సత్యమూర్తి

రహస్యసిద్ధాంతాల ప్రకారం అంకెలకు గూఢార్థమున్న మాట నిజమే. మానవజీవితము, ప్రపంచగమనము చక్రగతిలో భ్రమించే మాటకూడా నిజమే. అయితే ఇటువంటి విషయాలను గురించి ఎక్కువగా పట్టించుకోగూడదు.

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

భగవంతుడున్నాడా లేడా అనే అనుమానం ప్రతి సాధకునికీ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఏదో విధంగా కలుగుతుంది. ఆ సందేహపు రూపురేఖలు, దాని నివృత్తిగురించి శ్రీఅరవిందులు విపులంగా చర్చించారు.

అనుమానం పెనుభూతం: నేను అనుమానం గురించి వ్రాయాలని మొదలుపెట్టగానే నాకొక అనుమానం కలుగుతోంది. అది ఏమంటే మానవుడు తన జన్మనిష్ఠమైన అజ్ఞానానికి చెల్లించే రుసుమే అయిన ఈ అనుమానాన్ని ఎంత వ్రాసి ఏమిచేసినా నివృత్తి చేయగలమా అని. విపులంగా వ్రాయాలంటే 60 నుంచి 600 పేజీలు పట్టవచ్చు; అయితే ఆరువేల పేజీలు నమ్మిస్తూ వ్రాసినప్పటికీ సందేహం తొలగిపోతుందా? అనుమానం అనుమానం కోసమే; సంశయించటమే దాని నిరంతర వ్యాపారము; నమ్మించినకొద్దీ అనుమానిస్తూ ఉంటుంది. సత్యాన్ని కనుక్కుంటున్నామనే అపోహతోనే సందేహం మొదలవుతుంది. అంటే సందేహించటానికి అదొక మిష. ఈవిషయాన్ని నేను స్వయంగా నా మనస్సు, ఇతరుల మనస్సులను పరిశీలించి ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకున్నాను. దీన్ని పారద్రోలటానికి ఒకటే మార్గముంది. విచక్షణాజ్ఞానాన్ని బాగా పెంచుకుంటే సత్యాన్ని, అసత్యాన్ని చక్కగా గుర్తించి ధైర్యంగా దివ్యానుభవం కోసం అంతర్ద్వారాలు తెరవగలరు.

దైవసాక్షాత్కారం, దాని స్వరూపము: ఏదో విధంగా వ్రాయటం మొదలుపెట్టాను కాబట్టి నేనిక సందేహంతో కాకుండా దైవం ఎంత సగుణాత్మకమో, ఎంత సునిశ్చితమో నిరూపించటానికే రాస్తాను. ఇంద్రియజ్ఞానంతో ఎరుకపడే విషయాలు ఎంత ఘనంగా మూర్తిమంతమైయుంటాయో దైవం కూడా అంతే. ఇంకా చెప్పాలంటే ఈ భౌతిక ప్రపంచంలో కళ్ళతో, చెవులతో, స్పర్శతో తెలుసుకునే వాటన్నిటికంటె ఎక్కువైన ఘనత్వం, మూర్తిమత్వంకల భగవంతుని నిరూఢత్వం

మనస్సుతోకంటె అనుభూతిద్వారా మాత్రమే ఎరుగగలరు. ఆ దివ్య కాంతి నిన్ను ఆవరించినప్పుడూ, నీలో ఆ దైవం సాక్షాత్కరించి నప్పుడూ, ఆనందలహరి పరవళ్ళు తొక్కుతూ నీదరి చేరినప్పుడూ, ఆ దైవనిశ్వాసం పిల్లగాలికి తల్లడిల్లే మృదుపల్లవం మాదిరిగా నిన్ను ముందుకునెట్టుతూ ఉన్నప్పుడు, సర్వభూతములపై నీలో ప్రేమ వెల్లి విరుస్తున్నప్పుడు, నీలో దివ్యజ్ఞానవాహిని వెల్లువై పారగా ఆజ్ఞాన జ్యోతియొక్క ప్రకాశం అంతవరకూ అంధకారమయంగా, దుఃఖభాజ కంగా, దుర్గమంగా ఉన్నవాటన్నిటినీ తేజోవంతంచేసి ఒక్కక్షణంలో దాన్నంతా మార్చేసినప్పుడు, అదంతా ఆ ఏకైక పరతత్త్వంలో ఒక భాగంగా అయినప్పుడు, ఆ పరతత్త్వం నీ చుట్టూ ఆవరించినప్పుడు ఆ క్షణం నుంచి ఆత్మసంస్పర్శ వల్ల, అంతర్దృష్టి వలన, తేజోవంత మైన విచక్షణా దృష్టి వలన, ప్రాణస్పందన వలన, ఇంకా దైహిక స్పందనవల్ల కూడా నీవు సర్వత్రా ఆ భగవంతుణ్ణే దర్శించుకుం టావు; నీకు సర్వం బ్రహ్మమయంగా తోస్తుంది. అప్పుడిక సందేహ మనే మాటే ఉండదు. ఆకాశంలో సూర్యుడు, పగటి వెలుతురు, గాలి ఉన్నాయాలేవా అనే అనుమానం రానట్లే భగవంతుని కూడా లేడన లేవు. నిజానికి ఈ భౌతిక విషయాలనుకూడా నీ ఇంద్రియజ్ఞానముతో తెలుసుకుంటున్నావు కాబట్టి నమ్ముతున్నావు. లేనట్లయితే నీవంత సూటిగా చెప్పలేవు. కానీ భగవంతుని విషయంలో నీవు పొందిన ఘన మైన అనుభవంవల్ల సందేహం అసంభవం.

అయితే ఈ అనుభూతి శాశ్వతం కాదు; ప్రారంభంలో కలిగిన ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు అలాగే నిలిచిపోతాయని అనుకోకూడదు — కొంతమందికి అలా జరుగుతుంది కానీ వారికైనా ప్రారంభంలో ఉన్న తీవ్రత ఆ తర్వాత ఉండదు. అనుభవం కలిగినప్పుడు అది భరించటా నికీ, నిలిపి ఉంచుకోటానికి శరీరానికి తగిన సామర్థ్యం, శక్తి ఉండాలి. అది వచ్చే వరకూ ఆ అనుభవం వచ్చినట్లే వచ్చి వెనక్కి తగ్గుతూ ఉంటుంది. అంతమాత్రాన దాన్ని సందేహించటం అవివేకమే కదా! గాలి వీచనంతమాత్రాన అసలు గాలే లేదని అంటున్నామా? సాయంత్రం, రాత్రి సూర్యుడు కనిపించలేదని సూర్యుణ్ణే సంశయి స్తున్నామా? సాధారణ మానవ చైతన్యానికి ఆధ్యాత్మికానుభవం

కలిగితే అది అతీతంగా అసాధారణంగా తోస్తుంది. ఈ పరిమిత, మంద చైతన్యానికి మహోద్భృతమైన అతీతానుభవాన్ని స్పృశించటమే కష్టం. దాన్ని అది తన నిస్సార మానసిక, ప్రాణిక అనుభవాలతో జోడించి బలహీనపరుస్తుంది కూడా. అట్లాకాక ఆధ్యాత్మికానుభవం మహోద్భృతంగా వచ్చిపడినప్పుడు అది తట్టుకోలేదు, తట్టుకొన్నా దాన్ని ఆపి నిలుపుకోలేదు. అయినప్పటికీ గూడా మనస్సు ఏర్పరచు కున్న గోడల్లో ఒక చిన్న బీట ఏర్పడుతుంది. ఆ బీట నిదానంగా పెద్ద దవటం మొదలుపెట్టి క్రమక్రమంగానూ ఒక్కొక్కసారి మరింత వేగం గానూ వెడల్పయి భగవంతునికీ మనస్సుకీ మధ్య గోడ మాయమై పోయినప్పుడు ఆ అనుభవం శాశ్వతమైపోతుంది.

నవచైతన్యం కావాలి. అయితే ఇటువంటి నిశ్చయాత్మకమైన అనుభ వాలు కలగాలన్నా, అవి నిలవటానికి తగినంత నవచైతన్యం సర్వదా ఉండాలన్నా మనస్సుకు తగిన శిక్షణ కల్పించాలి. లేనట్లైతే అది ఎప్పుడూ తన స్వంత భావాలను, పూర్వ నిర్ణయాలను, తెలివితక్కువ విధానాలను ప్రవేశపెట్టాలని చూస్తుంది. అంతేకాక ఏ విధంగా అను మానం, వాదం, విచారణలనే అజ్ఞాన పరికరాల ద్వారా మనస్సుతో సాక్షిక సత్యాన్ని దర్శిస్తుందో ఆవిధంగానే భగవంతుని అస్తిత్వాన్ని నిర్ధారించాలని చూస్తుంది. బ్రహ్మజ్ఞానంకోసం ఆరాటపడుతూ తడబిడ పడుతుంది. అయితే ఈ మహత్తరసిద్ధులు కలగాలంటే క్రమాభివృద్ధి పొందుతున్న చైతన్యాన్ని ప్రశాంతంగా, స్థిరంగా, ఆత్మానుభూతి కోసం వివృతం చేస్తేనే సాధ్యమౌతుంది. దైవం ఎందుకు ఇంతకఠినమైన పద్ధ తులను దీనికి ఆధారంగా చేసిందనే చొప్పదంటుప్రశ్న నీవడగవచ్చు: ఇది ప్రకృతిపరమైన ఒక మానసికావశ్యకత మాత్రమే. పైగా ఈ దైవా నుభూతులు మనస్సు కల్పించేవిగానీ ప్రాణికమైన చలనాలుకాని కాక పోగా అవి ఆత్మకు సంబంధించిన విషయాలు. *ఆలోచిస్తే తెలిసేవి కావు. ఈ వాస్తవాలను ఆలోచన ద్వారా తెలుసుకోలేరు; అంతరా త్మకు మాత్రమే అర్థమయ్యే సారభూతమైన అనుభవాలు అవి.* అయితే ఇక్కడ మనస్సు ఏమి చేయాలి అని సంశయం రావచ్చు. అది తనకిష్టం వచ్చినట్లు ఈ విషయంలో పాల్గొనవచ్చు. తనకు నచ్చిన

రీతిలో దైవభావన చేసుకోవచ్చు. దివ్య సత్యాన్ని గురించి ఊహా గానాలు, నమ్మకాలు, సింహావలోకనాలలో మునిగితేలటమేకాక పరమాత్ముని గురించి ఒక కల్పిత రూపాన్ని పదేపదే పునశ్చరణ చేసుకోవచ్చు. దీని కంతటికీ ఏదో కొంతవిలువ ఉన్నప్పటికీ అది అంత ఆత్మీయమైనది, ఘనతరమైనదీ, వివాదరహితమైనదీ కాదుగా.

మనస్సు ఎప్పటికీ తృప్తి చెందదు: నిజానికి ఆ చరమసిద్ధి పొందగల సామర్థ్యం మనస్సుకు లేదు. ఎందువల్లనంటే దానికి తను నమ్మిన దాన్ని సంశయించడం, తను ఒప్పుకున్న దానిని కాదనడం, తను పట్టుకున్న దాన్ని విడిచిపెట్టేయడం అలవాటు. అది దానిస్వేచ్ఛ, జన్మహక్కు, గొప్ప అని నీవు దాన్ని పొగడవచ్చు. ఈ విధానాలతో అది సాధారణ భౌతికవిషయాలనే అవగాహన చేసుకోలేదు. ఇక చరమసిద్ధి ఎట్లా పొందగలదు? ఈ బలవత్తర కారణాలవల్లనే మనోభావనలు, ఆత్మ విచారణలు దైవాన్ని అవతరింప చేయలేవని అంటున్నాను. మానవచైతన్యం ఎప్పుడూ మనస్సుతో, అది కల్పించే రకరకాల కథనాలతో ఖాళీ లేకుండానే ఉంటుంది. దానికి తోడుగా ప్రాణికచలనాలు — కోరికలు, అభిమానాలు వగైరా — దీన్ని అనుసరించే ఉంటే, అక్కడిక వేరే ఆలోచన అవకాశం లేనప్పుడు సరికొత్త జ్ఞాన మార్గానికి, మౌలిక అనుభూతులకు, మహోజ్వల తరంగాల మాదిరి వచ్చిపోయే ఆత్మానుభూతికి తావెక్కడ? అయితే సదా తన చర్యలలో నిమగ్నమైయున్న మనస్సులో కూడా ఒక ఆకస్మిక దాడి జరగవచ్చు. ఆకస్మిక ఆత్మానుభూతి వెల్లువై వచ్చి దాన్ని ముంచేయవచ్చు. ఆ తర్వాత అది ప్రశ్నించుకుంటూ, ఏం జరిగిందోనని సంశయిస్తూ, తర్జనభర్జనలు మొదలు ఎడితే తగ్గిపోయి వెనక్కు మరలటం తప్ప ఆధ్యాత్మికశక్తి ఏం చేయగలదు — మనస్సు ఆరాటం తగ్గే వరకు వేచియుంటుంది.

మానసిక చైతన్యం — దివ్య చైతన్యం: ఆధ్యాత్మికానుభవాన్ని ధీమయ మనస్సుతో తూచి అంచెనా కట్టాలనుకునే వాళ్ళను నేనొక ప్రశ్నడుగుతాను. దైవం మనస్సుకంటే తక్కువా? ఎక్కువా? శోధించే

విచారణలతో వాదాలతో, తీరని సంశయాలతో, తలాతోకా లేని తర్కాలతో నమ్రతలేని మానసిక చైతన్యం దైవచైతన్యంతో సరిసమానమౌతుందా? లేక ఇంకా అధికమా? క్రియలలోను, స్థాయిలోను హీనమా? అదే గొప్పదైతే దైవాన్ని అన్వేషించాల్సిన అవసరము లేదు. సరిసమానమైతే ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం దానికి వెక్కసమై పోతుంది. అది అల్పమైనదైతే ఏవిధంగా ఎదురు నిలిచి, నిర్ణయించి, భగవంతుని దోషిగానూ, సాక్షిగాను చేసి తన న్యాయానికి గురి చేయగలదు? అనేకరకాల పరిశోధనలకు, పరీక్షలకు ఎరచేయగలదు? ఒక పశువు తన సహజాత జ్ఞానం సామూహికపశుప్రవృత్తి, తనకి గొప్పగా కనుపిస్తాయి కాబట్టి వాటిని ప్రమాణంగా చేసి మానవులబుద్ధిని తూచి అంచెనా వేయగలదా? అసంభవం. ఎందువల్లనంటే మానవునిమనస్సు మహాశక్తివంతమైంది. అది ఎంతో విస్తృతంగా, స్థూలంగా పనిచేస్తుంటే దాన్ని పశుచైతన్యం అనుసరించ లేదు గదా. ఆవిధంగానే మానవ మస్తిష్కం కంటే అనంత విశాలత్వం, సంపూర్ణత్వం కలిగి ఎంతో శక్తిమంతంగా, తేజోమయంగా దివ్యచైతన్యం పనిచేస్తుంటే మనస్సు దాన్ని ఏ విధంగా విమర్శించగలదు? తన అస్తవ్యస్త విధానాలతో పరిమితమైన స్వల్ప జ్ఞానంతో కొలిచి భగవంతుని అంచనా వేయగలదా? ఆత్మ, మనస్సు రెండూ ఒకటి కాదు కాబట్టి భగవంతునితో శాశ్వతమైన అనుబంధం కావలనుకునే యోగులు ఆత్మచైతన్యంలోనే ప్రవేశించాలి. మనస్సును తన పరిమితులను గుర్తించి, ప్రశాంతత చెందాలని, కోరికలను పరిత్యజించాలని, తన క్రీనీడను నమ్మకుండా దివ్యకాంతికి ఉన్మీలతపొంది, సర్వసమర్పణ చేసుకోవాలని దైవము పట్టుబట్టటంలో ఆశ్చర్యమేముంది?

దివ్యజీవనంలో మనస్సు యొక్క స్థానం: ఇట్లా చెప్పడంలో ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో మనస్సుకు స్థానం లేదని కాదు. అది ప్రధాన సాధనం మాత్రం కాదని చెప్తున్నాను. భగవంతునితో సహా అందరూ దానికే ఒదిగిమదిగి ఉండాలనుకునే అధికారి అసలు కానే కాలేదు. మనస్సు తను చేరుకుంటున్న మహాచైతన్యం నుంచి నేర్చుకోవాలేగాని తన ప్రమాణాలను దానిపై రుద్దకూడదు. ఆ వెలుగును తనలో నింపు

కోవాలి. దివ్యసత్యాన్ని గ్రహించేటట్లుగా వికాసం పొంది మానసిక విధులప్రకారం పనిచేయని *ఒక మహాశక్తికి సర్వసమర్పణ చేసుకొని తనలోని మసగవెలుగులను పూర్తిగా తేజోమయం చేసుకోవాలి; దానితో అంతవరకు చూడలేని వాటిని చూడగలుగుతుంది. వినలేని వాటిని వినగలుగుతుంది.* అదివరకు భావనాసామర్థ్యంలేనిచోట సున్నితత్వాన్ని పొందగలదు. గాభరాగా, అనిశ్చితంగా, సమాధానం లేకుండా, అసంతృప్తిగా ఉన్నచోట సంతోషం, సంతృప్తి, నిశ్చితత్వం, ప్రశాంతి పొందగలుగుతుంది.

దివ్యసత్యము, దాని పరివేషములు: ఇదే యోగార్థము, మానవులు దైవాన్వేషణ మొదలుపెట్టినప్పటినుంచి నిరవధికంగా పొందిన అనుభవాలతో ఏర్పడిన స్థితి. ఇది నిజం కాకపోతే యోగానికి అర్థమూ లేదు, అవసరమూ లేదు. ఇది యథార్థమనుకుంటే, ఈ ఉన్నత చైతన్యం ఆవశ్యకతను గుర్తిస్తే ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో సంశయం అవసరమా కాదా అని ఆలోచించాలి. సత్యాన్వేషకులు అన్నిటినీ విశ్వసించాలని అనరు కదా! అటువంటి అసంబద్ధ, అసంగత నమ్మకాలు ఆధ్యాత్మిక మార్గానికే వ్యతిరేకం.

దివ్యసత్యము అసురశక్తులు: ఉన్నతజ్ఞానం పొందే వరకు ఆధ్యాత్మికజీవితంలో అత్యంత జాగరూకులై మనస్సు, ప్రాణిక వాంఛలు కల్పించే అసత్యప్రేరణలను గుర్తించి సత్యమార్గాన్ని ఎప్పటికప్పుడు తెలుసుకుంటూండాలి. అసురుల కపటాలను, దైవసత్యాలను వేరుచేయగల శక్తియుక్తులే యోగాభ్యాసానికి ప్రధానమైన ఆవశ్యకతలు. దీని కోసం సంశయంతో చేసే వ్యతిరేక, వినాశకర విధానాలు ఎన్నుకోవాలా లేక సంవర్ధకమైన, సహాయకర, జ్యోతిర్మయ శోధనాశక్తిని వాడుకోవాలా? మొదటివిధానం అసత్యాన్ని కపటాన్ని అంతం చేస్తుంది కాని అదే నిష్పక్షపాత కరవాలంతో సత్యాన్నికూడా పరిహరిస్తుంది. రెండవది స్వతఃసిద్ధమైన అజ్ఞానవిధులననుసరించదు కాబట్టి సత్యాన్ని, అసత్యాన్నికూడా శంకలు, సంశయాలనే ఆయుధాలతో ఒకే విధంగా ఎదుర్కోదు. తారతమ్యం లేకుండా ఒకే పద్ధతిని అన్నిటికీ

వర్తింప చేయాలని, ఆధ్యాత్మిక మార్గంగాని, యోగమార్గంగాని నిర్దేశించదు. అందులో చెపుతున్నది అంధ విశ్వాసంతో కాకుండా తనలోని ఆత్మజ్యోతికి బద్ధులై, ఆ వెలుగులో ఆత్మజ్ఞానం పొందేవరకు ఆ విశ్వాసంతోనే ఉండాలి.

*

మొక్కవోని విశ్వాసం: సాధకునికుండవలసినది ఆధ్యాత్మిక విషయాలలో విశ్వాసం అజ్ఞానపూరితంగా కాకుండా విజ్ఞానాత్మకంగా ఉండాలి. వెలుగుమీద విశ్వాసం ఉంచుకోవాలిగానీ అంధకారం మీద కాదు. అది కేవలం బాహ్యానికి కనబడే వాటిని నమ్మి అనుసరించదు కాబట్టి దాన్ని గుడ్డినమ్మకం అని విమర్శకులు అంటారు. అంటే అది పైకి కనబడే దాన్ని కాకుండా దానికి మూలమైన సత్యాన్ని ఆసరా చేసుకుంటుంది. నిదర్శనాలు, ప్రమాణాలు కుంటి ఆసరాలను నమ్మదు. దానిదొక అంతర్బుద్ధి. తనను సమర్థించుకొనే అనుభవం కొరకు వేచి యుండుటయే కాక తనే స్వయంగా త్రోవ చూపుతుంది. నాకు స్వయంవైద్యంలో నమ్మకం ఉన్నట్లైతే కొంత కాలానికి నన్ను స్వస్థపరచుకునే మార్గాన్ని నేనే కనుక్కోగలను. పరివర్తనలో నాకు నమ్మిక ఉన్నట్లైతే పరివర్తనా ప్రక్రియను వశపరచుకుంటాను. కానీ నేను సంశయాలతో మొదలుపెట్టి సంశయాలతో పయనం కొనసాగిస్తే ఎంత దూరం సాగగలను?

స్వేచ్ఛానువాదం: అమరవాది ప్రభావతి, అమరవాది వెంకట్రామశాస్త్రి

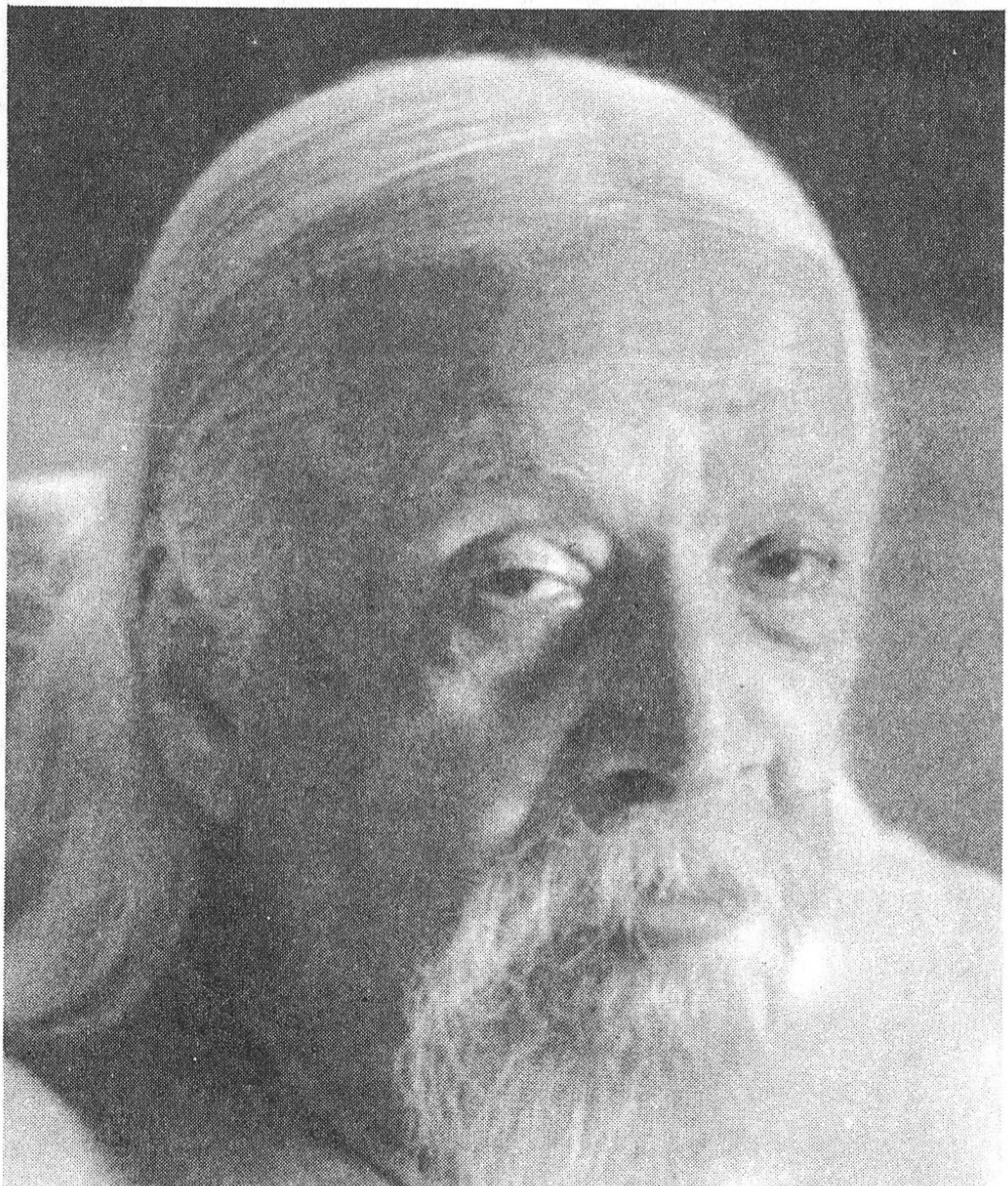
జ్యోతిషము, కర్మ సిద్ధాంతము, విధివిలాసము

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

జాతకాలంటే కొంతమందికి పిచ్చి. మరి కొంతమందికి హేళన. జీవితమంతా జాతకం ప్రకారం, విధి బలీయము అన్నట్లుగా గడిచిపోయినట్లయితే ఇక ఈ జీవితానికి అర్థమేమిటి? మనిషి తెలివితేటలకు అవకాశమే లేదా? ఇక చేయవలసినదేమున్నది? అనే ప్రశ్నలు ఎదురవుతాయి. వీటికితోడు మన శాస్త్రాలు కర్మ సిద్ధాంతమంటూ ఘోషిస్తున్నాయి. అదే నిజమైనట్లయితే, మనిషిజీవితమంతా పూర్వమే నిర్దేశింపబడిన మార్గంలో నర్తించే కీలుబొమ్మ అయినట్లయితే ఈజీవితాన్ని గడపడం అనవసరం. అది రసవంతంగాని, ఆనందదాయకంగాని కానేరదు. ఈ గడ్డుప్రశ్నలకు సమాధానములను ఈ శీర్షికలో చదవండి.

సంపాదకుడు

జ్యోతిశ్శాస్త్రము నిజమా కాదా అన్న విషయం వివాదాస్పదము. జ్యోతిష్కులు చెప్పే విషయాలు కొంతవరకు నిజమౌతాయి. దాన్నిబట్టి జీవితమంతా నక్షత్రాలచే నిర్దేశింపబడుతుంది అని చెప్పటం అతిశయోక్తి అవుతుంది. తారలు జీవితాన్ని శాసించవు. అదివరకే నిర్ణయింపబడిన జీవితాన్ని సూచిస్తాయి అంతే. అవి ఒక పరిభాష, ఒక సంకేతము మాత్రమే గాని మూలశక్తులు కావు. ఆ శక్తులకు వాహకాలు కావచ్చును. ఒక వేళ 'విధి' అనేదిగాని, 'విధునిర్ణేత' గాని వున్నట్లయితే తారలు వాటిని సూచించే సంకేతములు మాత్రమే. దైవము-పురుషాకారము, ఘటన-స్వశక్తి అనే ద్వంద్వములను గురించి జ్యోతిష్కులు చెబుతూనే వుంటారు. విధిని మానవుడు మార్చుకోగలడుట — అంతేకాదు తప్పించుకోగలడు కూడాట. మరియు తారలు జీవితాన్ని కచ్చితంగా నిశ్చయించి జెప్పవు. అటులైనా గావచ్చును ఇటులైనా గావచ్చును అనే ఘటనా ఘటనలను మాత్రమే సూచిస్తాయి.

నక్షత్రములు గాని కర్మగాని మన జీవితమును శాసించును యంత్రము మీద గిరగిరా త్రిప్పినట్లుగా "యంత్రారూఢాని మాయయా" అని నమ్మట మూఢత్వము, వ్యర్థము. అంతకంటే, భగవంతుడే నిన్ను ఎత్తుకోని మోస్తున్నాడు అని అనుకోటమే దివ్యము. అట్లు భావించుట బ్రహ్మానందముతో పరవశించి పోవుటయే!

శ్రీఅరవిందులు

ఉదా: ఒకాయనకి దీర్ఘాయువు లేకపోవచ్చు. అయినప్పటికి తన సంకల్ప బలంవలన ఆవిధి తప్పిపోయి పూర్ణాయుర్దాయం కలగవచ్చు. మరి కొంతమందికి జీవితంలో ఒకవయస్సువరకే జాతకచక్రం చెప్పినట్లుగా జరుగుతుంది. తరువాత అట్లు జరుగదు. సాధారణజీవితం నుంచి ఆధ్యాత్మికజీవితానికి మరలినప్పుడు అటుల జరుగవచ్చు. పూర్తిగా ఆధ్యాత్మికజీవితాన్ని అవలంబించినట్లైతే ఇకముందు జాతకచక్రం వర్తించనే వర్తించదు. లేక జాతకఫలితములు కొంతవరకే నిజం కావచ్చు. తప్పని సరిగా తు.చ తప్పకుండా జరగడం అనే ప్రశ్నే లేదు. దీనినిబట్టి మన జీవితాన్ని నడిపించే శక్తి తారలకంటె బలమైనది మరియొకటి వున్నదనియు, ఆధ్యాత్మికశక్తి ద్వారా తారలప్రభావము తప్పిపోవచ్చుననియు తెలుస్తున్నది. ఏలన నక్షత్రాలప్రభావము, సూచనలు నిమ్నస్తరోత్పన్న ఘటనలకు మాత్రమే పరిమితములు. కేవలం జీవిత సంఘటనలనే కాకుండా మనిషి లక్షణాలను కూడ జాతక చక్రాలు సూచిస్తాయి.

మన జీవితము కర్మబద్ధమనే వాదన ఈ దేశంలో పాతుకుపోయి వున్నది. మన జీవితానికి మనమే బాధ్యులం. మన కర్మలు మనల్ని బంధించి వేస్తాయి. కర్మఫలితాన్ని ఈ జీవితంలోగాని, వచ్చే జీవితంలోగాని అనుభవించి తీరాల్సిందే. అయితే ఈ సిద్ధాంతంలోని ఒక విశేషాన్ని మనం గుర్తించాలి. మనిషి పూర్వకర్మల ఫలితాన్ని ఈ జీవితంలో అనుభవిస్తూ కూడా భావిజీవితానికి బాట వేస్తాడు. ఇదీ భారతీయ కర్మ సిద్ధాంతము యొక్క అసలు రహస్యము. పాశ్చాత్యులు దీనిని అర్థం చేసుకోలేక హేళన చేస్తారు. సంకల్పబలం వలన పూర్వ కర్మల ఫలితమును మార్చవచ్చును పూర్తిగా తుడిచిపెట్టవచ్చు కూడాను. తప్పించుకోలేనిదల్లా ఉత్కాత కర్మ చాలా బలమైనదన్న మాట. కాని అధ్యాత్మికచైతన్యము, ఆధ్యాత్మికజీవితము అట్టి కర్మను కూడ మార్చగలదు, లేక తుడిచిపెట్ట గలదు. దీనికి మూలం దైవమే. మనము విశ్వస్థాయిలో గాని, విశ్వాతీత స్థాయిలోగాని దైవముతో సాంగత్యము నొంది దైవేచ్ఛనే ఆహ్వానించినప్పుడు అది సాధ్యమవుతుంది. పూర్వపు పరిస్థితులలో తను నిర్ణయించిన జీవన సరళిని తనే యిప్పుడు మళ్ళీ మారుస్తుంది. ఇక పూర్వపు కఠిన మార్గములలో నడవనవసరము లేదు. అంతకంటే విశాలమైన రాజమార్గం మీద

విహరించవచ్చు. దీనినిబట్టి కర్మ గాని, జ్యోతిశ్శాస్త్రం గాని మనిషిని కఠినంగా శాసించదని తెలుస్తోంది.

*

ఈ విషయంలో ఎలాగైనా అప్రమత్తంగా ఉండాలి. గ్రహ తారలు మనిషి స్వభావాన్ని గానీ ఘటనని గానీ నిర్ణయిస్తాయన్న మూఢనమ్మకం పనికిరాదు. అవి సూచికలు మాత్రమే — కర్మకు పరికరములైన సాంవేదిక, జ్యోతిర్లోక, నాడీశక్తులను మాత్రమే సూచిస్తాయి. అందుచేతనే ఐరోపా రహస్యవేత్తలు (mystics) మానవుని ఇంద్రియ శక్తులను, నాడీస్పందనలను తారకమండల స్తరములన్నారు. నాడీ శక్తిని, ప్రాణికశక్తిని తారకా స్రవంతులన్నారు. ఆ ప్రాణికశక్తియే సూర్యమండలపు నాలుగు మూలలనుంచి, భౌతిక విశ్వంలోంచి మనపై ప్రసారమౌతుంది. కానీ మానవుడు తన ఇంద్రియ స్పందనలకంటే, ప్రాణికభూమికలకంటే కూడా, ప్రాణికశక్తుల కంటే అతీతుడు, అధికతర శక్తిమంతుడు. మనజాతకం మనచేతుల్లోనే వున్నది. దానిని కల్పించింది మనమే. కాబట్టి మనమే, దానిని మార్చగలము కూడాను.

*

లోపలిఅంతరాత్మ కర్మచేతిలో ఒక కీలుబొమ్మ అనగా తన గతకర్మల యొక్క బానిస — అని అనుకొనజాలము. సత్యమింతకంటె తక్కువ కఠోరము, ఎక్కువ నమనీయము గావలెను. గత కర్మఫలితముల ఒక భాగము ఈ జన్మలో రూపము దాల్చియున్నచో, అది ఆంతర పురుషుని అనుమతితోనే జరిగి యుండవలెను. కారణము, తన పార్థివ అనుభవముయొక్క ఈ నూతన నిర్మాణముపై అది అధ్యక్షత వహించును. మఱియు నతడు ఒక బహిర్ముఖ నిర్బంధ ప్రక్రియకు మాత్రమే గాక, ఒక రహస్యసంకల్పమునకు, మార్గదర్శనమునకు గూడ తన అంగీకారమును దెల్పును. కాని ఆ రహస్య సంకల్పము యాంత్రికము కాదు — ఆధ్యాత్మికము. ఆ రహస్య మార్గదర్శనము ఒక పరమ ప్రజ్ఞనుండి వచ్చును. ప్రజ్ఞ యాంత్రిక ప్రక్రియలను తాను ఉపయోగించుకొనునే దాని, వాని అధీనములో యుండదు. స్వీయాభివ్యక్తి, అనుభవములను ఉద్దేశించియే అంతరాత్మ శరీరములోనికి ప్రవేశించుచున్నది. ఇట్టి స్వాభివ్యక్తికి, ఈ జీవనానుభవమునకు ఏదేది

ఆవశ్యకమో, అటులే భవిష్యత్తును సృజించుకొనుటకు ఏదేది సాధ నమో, అది అంతరాత్మచేత రూపొందించబడును. ఈ ఆవశ్యక సామగ్రి గతజన్మల స్వయంప్రవృత్త ఫలితముగా రావచ్చును, లేక గతకర్మఫల ముల ఒక స్వతంత్ర ఎంపికగాను, ఒక జీవనసాతత్యముగాను సమ కూడవచ్చును, లేక నూతనపరిణామముగా లభించవచ్చును. ఏలన పునర్జన్మయందలి వ్యూహము నియమమును యంత్రవత్తుగా నిర్వహిం చుట గాదు. దేనిచేత ప్రకృతి చివరకు అజ్ఞానమునుండి వెలువడి, వృద్ధి గాంచగల్గునో, వైశ్వ అనుభవము ద్వారా అట్టిప్రకృతి వికాస సాధనయే కనుక ఈవికాసానికి రెండుతత్త్వము లుండవలెను — 1. ఉపకరణరూపమున కర్మ, 2. మనః ప్రాణ శరీరముల ద్వారా పని సేయుచు, ఆ కర్మ నుపయోగించుకొను లోపలి రహస్య చేతనా సంకల్ప ములు. విధి, కేవలము యాంత్రికమైనను, లేక మనచేత సృజించబడిన, మనము స్వయముగా నిర్మించుకొనిన ఒక బంధనమైనను, జీవనము యొక్క ఒక అంశము మాత్రమే. సత్తు, దాని చేతన, దాని సంకల్పము ఇంకను ఎక్కువ ముఖ్యమగు అంశములు. జీవన పరిస్థితులన్నియు కర్మయే, అవి పూర్వనిర్ధారితములు, లేక గ్రహగమనములనందు సూచి తములు — అని భారతీయ జ్యోతిష శాస్త్రము ఒక వైపున తలంచు చునే, రెండవ వైపున ఆ పరిస్థితుల మార్పునకవకాశ మిచ్చును. సత్తుయొక్క ఊర్జము మఱియు శక్తి (force) ఆ పూర్వ నిర్ధారితముల ఒక అంశమును మార్చవచ్చును. అధికాంశమును, లేక ఉత్కట ప్రారబ్ధ మును విడిచి, తక్కిన సర్వమును సైతము కొట్టివేయ వచ్చును అని చెప్పును. ఇదియే ఈ భిన్నదృక్పథముల సహేతుక వర్ణనము. కాని, భవితవ్యము (destiny) సరళము కాదు, అది జటిలము — అనే వాస్తవ మును మనమీజాబితాకు చేర్చవలెను. ఏలన, మన భౌతిక సత్తను బంధించు భవితవ్యము ఒక అధికతర నియమము అడ్డుపడనంత వఱకు లేక అడ్డుపడనిమేరకు మాత్రమే దానిని బంధించును. క్రియ మన భౌతికభాగమునకు జెందును, అది మన సత్తుయొక్క భౌతిక పరిణామము; కాని మన ఉత్తల భౌతికము వెనుక ఒక విముక్తతర ప్రాణశక్తి, ఒక విముక్తతర మనః శక్తి గలవు, ఆ శక్తుల సామర్థ్యమున కంతులేదు. అవి మఱియొక భవితవ్యమును సృజించి, దానితో

ప్రాథమిక ప్రణాళికను మార్చగలవు. పోతే అంతరాత్మ, ఆత్మ ఆవిర్భవించి నపుడు, అనగా మనము సచేతనముగా ఆధ్యాత్మికజీవులమైనపుడు, ఆ మార్పు మనభౌతికవిధిని తుడిచివేయగలదు, లేక ఆదర్శ రూపమున నిర్మింపగలదు.

తు. చ. తప్పకుండా జాతకం చెప్పే వాళ్ళెవ్వరైనా వుంటారేమో నాకు తెలియదు. సాధారణంగా వాళ్లు చెప్పేవి కొన్ని అక్షరాలా నిజమౌతాయి. కొన్ని పాక్షికంగా నిజమౌతాయి. మరికొన్ని పూర్తిగా తల్లక్రిందులౌతాయి. అయితే దీన్ని బట్టి మనం జ్యోతిశ్శాస్త్రమే వొట్టిపాళక్కి అని అనలేము. అక్షరాలా నిజమైనప్పుడు దైవికమనో, అదృష్టమనో, కాకతాళీయమనో కొట్టి పారవేయనూ లేము.

స్వేచ్ఛానువాదం: కె. రామారావు, చెలసాని నాగేశ్వరరావు
(దివ్యజీవనం) నుండి.

శ్రీఅరవిందుని దృష్టిలో జ్యోతిశ్శాస్త్రం*

జ్యోతిశ్శాస్త్రం గురించి మనలో చాలమందికి ఎంతటి విశ్వాసం ఉన్నదో చాలా ఎక్కువమందికి దానిపై అపనమ్మకం ఉంది; ఇది యీనాటి స్థితి మాత్రమే కాదు, తరతరాలుగా ఉన్న, కొనసాగిస్తున్న ఒక విచిత్రస్థితి అనాలి. ఐరోపా సమాజపు వైజ్ఞానిక, తార్కిక, హేతువాదం భారతీయ మేధపై ముద్రించిన ఒకానొక తిరస్కారభావ గ్రహణచ్ఛాయ. ఇది ఇప్పటికీ వైదొలగలేదు. తంజావూరుకు చెందిన యన్. పి. సుబ్రహ్మణ్య అయ్యర్ "కాల ప్రకాశిక" అనే తన గ్రంథంలో జ్యోతిశ్శాస్త్రము వెలుగు నీడల్ని చక్కగా విశ్లేషించారు. మానవ జీవితపు అన్ని క్రియాకలాపాలపై జ్యోతిర్విజ్ఞానము ఆధిపత్యాన్ని అంటే గ్రహతారకల ప్రభావాన్ని యీ గ్రంథం పరిశీలిస్తుంది.

---

* పుస్తక సమీక్ష: Kalaprakasika: the standard book on the Election System by N.P. Subramania Iyer, Tanjore.

ఈ గ్రంథంలోని జ్యోతిశ్శాస్త్ర విషయాలన్నీ సామాన్యుడికి అర్థం అయే సరళ భాషలో ఉన్నాయి. అంతేకాక ఈ గ్రంథపు పీఠిక ఒక అద్భుతం. భారతీయ వేదాంత పరిభాష ప్రకారం గ్రహాలు, తారకలు మనిషి ఉని కిపై, మనసుపై ప్రసరిస్తున్న ప్రభావాన్ని ఈ పీఠిక చక్కగా వివరిం చింది. ఇది ప్రతివారు చదివి తీరవలసిన అంశం. ఇంత చక్కగా యీ అంశాన్ని మరెక్కడ, మరెవరూ వ్రాసినట్లు నాకు తెలియదు. ఆ సంగతులు అలా ఉంచి జ్యోతిశ్శాస్త్రం గురించి సమాజంలో ఉన్న దృక్పథాన్ని చూద్దాం.

జ్యోతిషం ఒక క్షుద్రవిద్య అని, మార్మికవిద్య అని భావించి విశ్వసించే వారున్నారు. అలా కాక ఇది ఒక శాస్త్రమే కాదని గట్టిగా కొట్టిపారవేసే ఆధునిక మేధావులున్నారు. వీరిలో ఎవ్వరూ హేతు దృష్టితో తమ అభిప్రాయాల్ని పుష్టివంతంగా రుజువు చేయలేరు. అయినా ఈ శాస్త్రానికి తనదైన మార్మికత ఉంది, తనదైన క్రమపద్ధతి ఉంది, కొన్ని నియమాలు, సూత్రాలు ఉన్నాయి. వీటి ద్వారా ఇది తన పరిశీలనకు వచ్చిన అంశాన్ని ధ్రువపరచగలదు లేదా కొట్టి పారవేయ గలదు. ఇతర వైజ్ఞానిక శాస్త్రాల వలెనే జ్యోతిషం కూడ ప్రయోగ వేదికపై నిగ్గుదేలగలదు.

దీనికి ఆధారం గణితశాస్త్రం, ఖగోళశాస్త్రం అని గుర్తించాలి. అంచేత దీనిని ఏ విధంగాను ఏదో తాంత్రికవిద్య అనుకోరాదు. దీని రహస్యాలు, మర్మాలు ఏవీ దాగి లేవు.

అన్ని విజ్ఞానశాస్త్రాల వలెనే ఇది కూడా దేనినీ కూడా ఇలా ఎందుకు ఉందో అని చెప్పదుకాని కార్యకలాపాలు ఎలా ఉన్నాయో వివరిస్తుంది. మిగిలిన శాస్త్రాలు గూడ కారణాలు ఎందుకు ఉన్నాయో చెప్పవుకాని ఎలా ఉన్నాయో చెప్పగలవు. కనుక ఇది ఒక 'సైన్సు'గా భావించబడింది. అయితే మానవ హేతువాదం ఒక దశలో జ్యోతి షాన్ని ఒక క్షుద్రవిద్యగా నిరసించిన సందర్భాలు లేకపోలేదు. ఆ దశలో ఈ అపురూప శాస్త్రాన్ని ఒక ఉన్మాదంగా భావించిన వారు న్నారు. ఎవరు ఎన్నిరకాలుగా దీనిని పాతర వేయాలని ప్రయత్నించి నప్పటికీ నవీనవిజ్ఞానం యిచ్చిన తిమ్మిరభావాలు దీనిని నాశనం చేయలేకపోయాయి. ఐరోపాలో యిది పునరుజ్జీవించింది. జ్యోతిషాన్ని

ప్రాక్టీసు చేయడం చట్టరీత్యా శిక్షార్హమని అక్కడ శాసనాలున్నప్పటికీ అది చావలేదు. భారతదేశంలో ఇది చిరంజీవిగా మనుగడ సాగిస్తోంది. భారతదేశంలో విద్యావంతులు జ్యోతిషం పట్ల తమ నమ్మకాన్ని బాహాటంగా ప్రకటించరు. అలా అని దాని పట్ల తమ విశ్వాసాన్ని వదులుకోరు. ఇదే విచిత్రం. ఐరోపా సమాజం ఇందుకు భిన్నం కానేకాదు. ఈ ద్వంద్వ ప్రవృత్తిని మార్చాలి, సవరించాలి.

జ్యోతిషాన్ని పూర్తి విజ్ఞానశాస్త్రంగా పరిగణించి దానిలోని లోటుపాట్లని సవరించాలి, దోషాల్ని ఎత్తిచూపాలి, లోపభూయిష్టమైన వాటిని పరిహరించాలి. లేదా ఇది ఒక కుహనాశాస్త్రం అని అయినా రుజువుచేసి వదలివేయాలి. అలా కాక సగం నమ్మకం మిగిలిన సగం అపనమ్మకంతో ఈ జ్యోతిషాన్ని చూడడం విడ్డూరం.

నిజానికి జ్యోతిషాన్ని ఎన్నడూ "ఎవ్వరూ వైజ్ఞానికంగా తప్పు" అని రుజువు చేయలేదు. అలా అని "యిది కుహనా సైన్సు" అని హేతుబద్ధంగా ఎవ్వరూ నిగ్గు దేల్చలేదు. కానీ ఒక దశలో దీనిని చిన్నతనపు మూఢనమ్మకంగా పరిగణించడం జరిగింది. చాలామంది జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్తల జోస్యాలు తప్పుకావడం, మనిషి జీవితంపై, లక్షణాలపై, ఆలోచనలపై అల్లంత దూరంలోని గ్రహతారకల ప్రభావం ఏదీ వుండదని విశ్వసించడం వలన జ్యోతిశ్శాస్త్రం తిరస్కార భావానికి గురి అయింది. అయితే ఈ వాదన సరిపోదు. నేటి వైద్యుల వలన వైద్యశాస్త్రాన్ని మనం కాదనగలమా? అలాగే కొన్ని జోస్యాలయినా నిజాలుగా అనుభవాలలోకి వచ్చాయి, వస్తున్నాయి కదా! వాటిని ఏమంటాం? అత్యద్భుత ఆరోగ్య ఫలితాల్ని చికిత్సా విజయాల్ని ప్రసాదించిన వైద్య శాస్త్రానికి కుహనా వైద్యుల వలన కొంత నష్టం కలిగినప్పటికి అది ఒక శాస్త్రం కాదా! దాన్ని కాదనగలమా? జ్యోతిర్విజ్ఞానానికి కూడా ఈ సూత్రమే వర్తిస్తుంది, వర్తింప జేసుకోవాలి. చికిత్స విఫలమవవచ్చు, అలాగే జోస్యం ఫలించక పోవచ్చు. అంత మాత్రాన వైద్యశాస్త్రాన్ని తిరస్కరించలేము. వైద్యుల వైఫల్యాన్ని వైద్యశాస్త్రానికి ఆపాదించవచ్చునా? జ్యోతిష్కుని తప్పిదాన్ని జ్యోతిశ్శాస్త్రానికి అంటకట్టవచ్చునా? మన సమాజంలో నేటి వైద్యుల వలెనే మిడిమిడి జ్ఞానపు జ్యోతిష్కులున్నారు. వారు లెక్కలు సరిగా కట్టలేరు.

గ్రహగతుల్ని కచ్చితంగా అంచనా వేయలేరు. అటువంటి వారు చెప్పే జోస్యాలు ఫలించవు. ఫలిస్తాయని ఆశించడం తప్పు. అలాగే వారి తప్పుడు అంచనాలకు జ్యోతిశ్శాస్త్రాన్ని నిందించడం తగదు. జ్యోతిషం చెప్పించుకొన్నవారు కూడా జనన సమయం, జనన ప్రదేశం గురించి స్పష్టమైన సమాచారాన్ని యివ్వరు. అటువంటప్పుడు జ్యోతిషం చెప్పే ఫలితాలు వేరుగా, వారి జీవితంలోని సంఘటనలు వేరుగా ఉండడం జ్యోతిశ్శాస్త్రం తప్పా? ఆలోచించండి. సమర్థులైన జ్యోతిష్పండితులు కూడా తప్పులెక్కలు వేసే అవకాశం లేకపోలేదు. అటువంటి వారు అనుసరిస్తున్న పద్ధతిలో తప్పు ఉందని గ్రహించాలి. ఒక శాస్త్రం పెరుగుతున్న కొలదీ, విస్తృతం అవుతున్నకొలదీ, కొన్ని లోపాలు చోటు చేసుకొనవచ్చు. వైద్యశాస్త్రంలో ఈ అంశాన్ని మనం స్పష్టంగా గమనించగలం. ఔషధాలు, వాటి ప్రయోగం, రోగనివారణలో యిటువంటి తప్పిదాలకు ఆస్కారం ఉంది. జ్యోతిశ్శాస్త్రంలో కూడా పండితులు తప్పటడుగులు వేయవచ్చు. అటువంటప్పుడు ఫలితాలు తారుమారవుతూంటాయి. అనుభవాలలోంచి అటువంటి సూత్రాల్ని తీసివేసే దూరదృష్టిని అలవర్చుకోవాలి.

వనౌషధులు, ఖనిజాలు, లోహాలు, యితర రసాయన పదార్థాలు మనిషి శరీరంపై ఎట్లు పనిచేస్తాయి? రోగాల్ని అవి ఏ విధంగా నివారించ గలుగుతున్నాయి? ఏ పదార్థం ఓ రోగంపై పనిచేస్తుంది? మొదలైన అంశాల్ని వైద్య పరిశోధకులు పరిశీలనల ద్వారా, కొన్ని కేసుల ప్రయోగాల ద్వారా ధ్రువపరిచి "రోగం — మందు" అను ఒక సార్వత్రిక సూత్రాన్ని వైద్యశాస్త్రానికి అందిస్తారు. అలాగే భూమి మీద, యిక్కడ జీవరాశి మీద గ్రహతారల ప్రభావం గురించి అనేక కోణాలలో జ్యోతిశ్శాస్త్రం కూలంకషంగా పరిశీలించి కొన్ని సార్వత్రిక సూత్రాల్ని, కొన్ని ప్రత్యేక సూత్రాల్ని రాబడుతుంది. ఈ విశాల విశ్వంలో సజీవ, నిర్జీవ పదార్థాల మధ్య పటిష్టవంతమైన వైశ్విక సంబంధం ఉన్నప్పుడు గ్రహతారకల ప్రభావం మనిషిపై ఎందుకు ఉండదు? ఒక్కొక్క గ్రహం ఒక్కొక్కరిపై విశేష ప్రభావాన్ని ప్రసరిస్తుంది. ఏ గ్రహం ఎవరిపై ఎంత ప్రభావాన్ని ప్రసరిస్తుందో పరిశీలించి, రుజువులు చూపి సూత్రబద్ధం చేసిన శాస్త్రం జ్యోతిషం. ఇప్పుడు

చెప్పండి జ్యోతిషం శాస్త్రం అవునా? కాదా? మనిషి మనసుకీ, గ్రహ తారకల గతులకీ ఉన్న అవినాభావ ప్రభావ సంబంధాన్ని జ్యోతిష శాస్త్రం స్పష్టంగా చెప్తుంది; అది మన శరీరాన్నే కాక, భౌతికంగా మన ఉనికిని ప్రభావితం చేస్తుందని జ్యోతిర్విజ్ఞానం చెప్తుంది. ద్రవ్యరాశి, మనస్సు వేరువేరై ఒకదాని నొకటి పరస్పరం ప్రభావితం చేసుకొన నప్పుడు ఫలితార్థం అలా ఉండదు. కాని అలా జరగడం లేదు కదా.

ద్రవ్యరాశి ఫలితార్థంగా మనసు ఏర్పడుతున్నదని, దాని స్థితిగతుల్ని ద్రవ్యరాశి ప్రభావితం చేస్తున్నదని ఈనాటి తిరుగులేని భౌతిక హేతువాద జ్ఞానం చెప్తున్నది. ఇదే "తిరుగులేని సత్యం" అని భావించబడుతున్నది. అటువంటప్పుడు గ్రహాలు భూమిమీద మన స్థితిగతుల్ని ప్రభావితం చేస్తాయని అనడంలో సందేహాలు, తీవ్ర అసం తృప్తులు ఎందుకు? అంచేత ద్రవ్యరాశి, మనసు ఒకదాని నొకటి ప్రభా వితం చేసుకొని, స్థితిగతుల్ని నిర్ధారిస్తున్నాయనడం గొప్ప తార్కిక హేతువాదం అనక తప్పదు. వైశ్వాక మనస్సు, ద్రవ్యరాశి, వైయక్తిక మనస్సును, ద్రవ్యరాశిని ప్రభావితం చేస్తున్నాయన్న ఈ సూత్రాన్నే గ్రహగతులకు, మన స్థితి చలనాలకు అన్వయించు కొనవచ్చునని భావించడంలో తప్పులేదు. జ్యోతిశాస్త్రం చేస్తున్నదదే.

ఈ ప్రభావాలు మన జీవిత సర్వస్వాన్ని నిర్ధారిస్తాయని ఈ క్రమంలో 'కాలం' కీలకమైనదని జ్యోతిషం నిర్ద్వంద్వంగా ప్రకటిస్తు న్నదీ అంటే 'కాలం' ఇక్కడ ప్రధాన భూమిక వహిస్తున్నదన్న మాట. మనిషి జీవితంపై, జీవిత ఘటనలపై కాలం ప్రభావం యిక్కడ కీలక ప్రశ్నగా మారుతుంది. జనన కాలంలో ఉన్న గ్రహాల స్థితిగతులు మన భవిష్యత్తు అంతటినీ, రానున్న సంఘటనల్ని ప్రభావితం చేస్తాయి. ఆ సమయంలో సూర్యాదిగ్రహాలు, నక్షత్రాలున్న స్థితిగతులు ఎంత మేరకు భవిష్యద్ఘటనల్ని ప్రభావితం చేస్తాయి? లేక నిర్ధారి స్తాయి? కాలాంతరంలో వీటి స్థితిగతులు మన ఉనికిని, బ్రతుకులోని సంఘటనల్ని ఎలా తీసుకు వెళ్తాయి? ఎలా నిర్ధారిస్తాయి? అంచేత యివే మన భవిష్య నిర్దేశనలు అని భావించవచ్చును. వీటి చలన చాలనలను బట్టి మన భవిష్యత్తును గుర్తించగలమా? ఈ ప్రశ్నలతోనే జ్యోతిశ్శాస్త్రం ముందుకు చూస్తుంది; పరిశీలిస్తుంది. గడిచిన అనుభవా

లలోంచి వర్తమాన సంఘటనల్ని బేరీజు వేసి భవిష్యత్తును వూహిం చటం ఈ శాస్త్రం చేసే పని. అంచేత దీనిని "కుర్రతనపు మూఢ నమ్మకం" అనడం సబబు కానే కాదు. ఈ శాస్త్రం కార్యకారణాన్ని బేరీజు వేస్తుంది. అది గణిత శాస్త్రంపై ఆధారపడినది. ఖగోళ విజ్ఞానంపై ఆధారపడినది. గ్రహగతుల ప్రభావం ఖగోళంపై ప్రసరించదు అనడా నికి రుజువులు లేవు. ఎందుకంటే ఖగోళవిజ్ఞానం ప్రాయికంగా భౌతిక విజ్ఞాన శాస్త్రం. అంచేత యిది ఇచ్చే సత్యాలన్నీ ఖగోళ శాస్త్ర సంబంధ మైనవే. మనో-భౌతిక క్షేత్రంలో యిదే నియమం వర్తిస్తుంది. ఖగోళ గణితాన్ని మనోక్షేత్రానికి వర్తింప జేసే సత్య సూత్రమే జ్యోతిష శాస్త్రం.

అయినా జ్యోతిష శాస్త్రం ఆ సత్యత్వాన్ని కచ్చితంగా పరిశీలించే అవకాశం ఉందా — అనేది మనముందున్న సమస్య. వ్యక్తుల అనుభావాలే దీనికి ఆధారాలవుతున్నాయి. ఇవి ఎక్కువ అసం తృప్తిని కలిగించే ప్రాతిపదికలుగా ఉన్నాయి. కాని వ్యక్తుల అనుభ వాల్ని క్రోడీకరించి, గ్రంథస్థం చేసి ముద్రిస్తే జ్యోతిష శాస్త్రానికి అంతకన్న దోహదం మరొకటి ఉండబోదు. జ్యోతిష్యపు సత్యత్వాన్ని యింతకన్నా వేరేదేది పటిష్టవంతంగా ధ్రువపరచజాలదు. నాకు కలి గిన అనుభవాన్ని వెల్లడిస్తాను. ఇది జ్యోతిష విశ్వాసానికి చెందినది. ఇటువంటి అనుభవాలే చాలామందికి ఉండవచ్చు.

ఒక భారతీయ జ్యోతిష్కునితో నాకున్న పరిచయం అంత ప్రోత్సాహకరంగా లేదు. నేను కలుసుకొన్న వారిలో ఆయన అద్భుత మైన ఆలోచనల చదువరి (థాట్ రీడర్). పైకి చెప్పకుండా మనస్సు లోనే నీ ప్రశ్న గురించి ఆలోచించుకొనమని ఆయన నాకు చెప్పారు. చాలా తక్కువ సమయంలో ఆయన ఒక ప్రశ్న గురించి వెల్లడించారు. మిగిలిన రెండు ప్రశ్నలను ఆయన సరిగా వెల్లడించ లేకపోయారు. ఇదంతా ఏదో గణితం వేసి తాను చెప్పినట్లు ఆయన ప్రవర్తించారు. ఇదంతా ఒక ప్రచారకాండ వలె తోచింది. ఆయన జ్యోతిష శాస్త్రాన్నే కాక ఆలోచనల్ని చదవడం ద్వారా యీ పని చేస్తున్నారని అనిపిం చింది. నా మనసులోని ఆశల్ని, ఆలోచనల్ని ఆయన ప్రతిబింబించారు. అది జ్యోతిష శాస్త్రం ద్వారా మాత్రం కాదని నాకు తెలుసు. ఆయన చెప్పినది సత్యానికి వందమైళ్ళ సమీపంలోనైనా లేదు.

మరి కొందరు జ్యోతిషాన్ని పొగడ్తలతో ఆకట్టుకుంటారు తప్ప శాస్త్రాన్ని క్షుణ్ణంగా అధ్యయనం చేసినవారు కారు. వచ్చిన మనిషి మాటలను బట్టి వారి అవసరాల్ని పసికట్టి జ్యోతిషం చెప్పి ఉబ్బవేసే వారేకాని జ్యోతిషం లెక్కల ప్రకారం భవిష్యత్తును చెప్పేవారు చాలా తక్కువమంది ఉన్నారు.

కాగా మరికొందరు సమర్ధవంతులు ఉన్నారు. వారు మనం వూహించలేనంత కచ్చితంగా జ్యోతిషం చెప్పగలరు. వారి భవిష్య వాణిని ఏ విజ్ఞానశాస్త్ర ఉపకరణము తిరస్కరించ లేదు. అంత కచ్చి తంగా వారు చెప్పగలరు. నా స్నేహితుడి తండ్రి అటువంటి మంచి జ్యోతిషవేత్త. ఆయన తన మరణం గురించి సంవత్సరం, నెల, రోజు, గంటల నిమిషాలతో సహా స్పష్టంగా వూహించారు. అయితే నా జనన కాలం సరిగా తెలీనందున నా గురించిన జ్యోతిషం కొంచెం తారు మారయింది. కానీ కొన్ని ఫలితార్థాలు మాత్రం అసాధారణంగా నిజమైనాయి. రెండు ఉదాహరణలనిస్తాను. అవి నా ప్రజాజీవితానికి చెందినవి.

ఒకటి నేను రాజకీయ జీవితంలోకి ప్రవేశించకముందు నాటిది. అప్పటికి నా గురించి జ్యోతిషవేత్తకు పూర్తిగా తెలియదు.

భారతీయేతరులైన శక్తిమంతులతో నేను రాజకీయ పోరాటం జరుపుతానని, నా జీవితం భయగ్రస్తం అవుతుందని ఆయన జోస్యం చెప్పాడు. ఆ తర్వాత నేను వందేమాతరం కేసులో ప్రాసిక్యూట్ చేయ బడినపుడు ఆయన చెప్పిన జోస్యం రెండవది. మూడుసార్లు క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ జరుగుతుందని, అవి తప్పిపోతాయని ఆయన చెప్పాడు. అందుకు తగిన జ్యోతిశ్శాస్త్ర శ్లోకాల్ని, గ్రహగతుల్ని వివరించే ఆధా రాల్ని చూపాడు. మరొక జ్యోతిష్కుడు అప్పటి వరకు నాలో అంకు రించని ఒక రుగ్మత గురించి జోస్యం చెప్పాడు. కాలాంతరంలో ఆ రుగ్మత అంకురించింది.

నాకు వేదాంతం, యోగ శాస్త్రం, తాత్వికత గురించి ఏ ఆలో చనా లేని సమయంలో మరొక కాలాంతకుడు "భవిష్యత్తులో నీ జీవితం వేరే మలుపు తిరుగుతుంది. నీవు ఆధ్యాత్మికత, యోగశాస్త్ర సాధన వైపుకు మరలుతావు" అని కచ్చితంగా జోస్యం చెప్పాడు.

అప్పటికి నాకలాంటి అభిప్రాయం లేదు. అలాంటి అవకాశం ఉన్న జాడలే లేవు. ఎన్నో నిజమైన జోస్యాలలో ఇవి కొన్ని ఉదాహరణలు మాత్రమే. జ్యోతిషంలో సత్యలేశం ఉన్నదనడానికి యిలాంటి ఎన్నో అనుభవాల్ని, ఉదాహరణల్ని యివ్వవచ్చు. జ్యోతిషం ఒక "సత్య శాస్త్రం" అనడానికి ఇంతకన్నా ఆధారమేం కావాలి?

జ్యోతిష శాస్త్రాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్న మేధావుల్ని, సామాన్య ప్రజల్ని సమాధానపరచటం మొదటి కర్తవ్యం. ఇందుకై దీనిని ఒక శాస్త్రంగా గుర్తింప చేయగలగాలి. అందుకు తగిన అనుభవపూర్వక ఆధారాల్ని క్రోడీకరించాలి. సుబ్రహ్మణ్య అయ్యర్ తన "కాలప్రకాశిక" గ్రంథం ద్వారా చేస్తున్నదదే. అలాగే జ్యోతిశ్శాస్త్రం చేసిన భవిష్య ప్రకటనలు ఎంత మేరకు నిజాలు అయ్యాయో సర్వులకు తెలియ జేయడం రెండవ కర్తవ్యం. అప్పుడు మాత్రమే జ్యోతిషం ఒక శాస్త్రంగా, ఒక తత్త్వంగా పరిఢవిల్లగలుగుతుంది. ఈ బాధ్యతల్ని భవిష్యత్తు వారికి వదలి వేస్తున్నాను.

ఇక్కడ ఒక ముఖ్య విషయాన్ని అందరు గుర్తించాలి. జ్యోతిషం నిజం అయినప్పుడు అంతా విధి, కర్మ అని నిస్సహాయంగా ఉండిపోరాదు. మనం ఏం చేయనక్కరలేదు, అంతా విధిలిఖితం అని అకర్మణ్యతకు గురికారాదు. మనిషి మనోబలంతో, ప్రయత్నంతో కృషి చేసి విధిలిఖితాన్ని సవరించుకొనే అవకాశాన్ని భారతీయ సిద్ధాంతం యిచ్చింది. గడిచిన కర్మల నిర్ణయశక్తి విధి అయితే ప్రస్తుత కర్మల ద్వారా, సంకల్పబలం ద్వారా దానిని రద్దు చేసుకొనే అవకాశం ఉండనే ఉంది. అచంచల సంకల్పబలం, రాజీలేని కర్మణ్యతను మించిన విజయపథం లేనే లేదు. ఆధ్యాత్మిక చైతన్యంలోకి ప్రవేశించిన వారు విధిలిఖితాన్ని చెరిపివేయగలరు. భౌతికప్రపంచ బంధాలలో ఉన్నంతకాలం మనిషి జాతకచక్రపు బందీ అయివుంటాడు. ఈ పాంచ భౌతిక బంధనాల్ని అతిక్రమించి ఆధ్యాత్మిక చైతన్య స్వేచ్ఛా ప్రపంచంలోకి ప్రవేశించిన వారికి గతకాలపు విధినిర్ణయాలు వర్తించవు.

స్వేచ్ఛానువాదం: పురాణపండ రంగనాథ (రచయిత, జర్నలిస్టు)

ఆరోగ్యంగా ఉండాలంటే

బాధలను, కష్టములను కోరితెచ్చుకొనుట క్షేమకరం కాదు. అటుల చేయరాదు. అయితే వాటిని లెక్కచేయకుండా, వాటిమూలాన్ని వాటిని వదిలేసి వినోదిస్తూ కాలయాపన చేయటంకూడా పిరికితనమే అవుతుంది. అసలు మనకు కష్టాలు ఎందుకు వస్తాయి? మనకి ఏవో పాఠాలు నేర్పేందుకే వస్తాయి. ఆ పాఠాలని మనమెంత తొందరగా నేర్చుకుంటే అంత తొందరగా ఆ కష్టాలు తీరిపోతాయి. బాధ వుపశమిస్తుంది. మనమీ రహస్యాన్ని తెలుసుకున్నప్పుడు మనకింక ఏ బాధా కలగదు. ఎందుకంటే ఆ మర్మమును తెలుసుకోవటం వలన, దాని మూలకారణం ఏమిటో తెలిసిపోతుంది. ఇక దాని కతీతంగా ఉండగలం.

మరి ఆ రహస్యమేమిటో? నీ అహంకార కారాగారము నుండి బయటపడుట; దైవంతో సమైక్యమై, ఆయనలో కరిగిపోవుట; ఆయన నుండి మనను వేరుచేయు దానిని దేనినీ సహించకుండా వుండుట. ఆ రహస్యమును పట్టుకొని, దానిని నీలో క్రియాశీలము కావించినప్పుడు ఇక బాధ యొక్క అవుసరమే వుండదు. దాని కాలము తీరిపోయినట్లే! అది యిక తొలగిపోతుంది. ఆ 'మంత్రము' యొక్క సామర్థ్యమునకు అంతులేదు. అది కేవలం నీ ఆత్మకు, నీ ఆధ్యాత్మిక చేతనకు, అంతరంగికమునకే కాక, నీ జీవితమునకు, శరీరమునకు సహితము చాలా సమర్థవంతంగా పనిచేస్తుంది.

ఆ మర్మమును నీవు పట్టుకొని ఆచరణలో పెట్టినప్పుడు ఎట్టి వ్యాధులు నీ జోలికి రావు. నీ ఆత్మ, మనస్సు, చేతనా విభాగములలోనే కాకుండా నీ శరీరకణములలో కూడా అది పనిచేయుట తిరుగులేని సత్యము.

నీ శరీరకణములు శక్తిసంపన్నమైన 'డైనమోలు'. ఈ విషయమును ఆ కణములకు అర్థమయేటట్లు బోధించినట్లయితే, వాటి ఉనికికి, సత్వమునకు మూలమైన సత్యమును వాటికి చూపించినట్లయితే, అవి కూడా ఆ అఖండమైన ఏకత్వమునే భజిస్తాయి. అపుడిక వ్యాధు

లకు మూలకారణమైన భౌతికహేతువు మాయమై పోయినప్పుడు నిన్నే విధమైన రోగములు అంటుజాలవు.

కాని అందులకు నీవు పిరికితనమును, భయమును నీలో నుంచి బహిష్కరించవలెను. అనారోగ్యము కలిగినప్పుడు ఏ మాత్రము భయపడకూడదు. దానినుండి దూరంగా పారిపోనూకూడదు. ధైర్య సాహసాలతోను, నమ్మకంతోను, శాంతితోను దానిని ఎదుర్కోవాలి. వ్యాధులు అసత్యము అని ఎరిగి, దైవంపై భారము మోపి, ప్రశాంతంగా వుండి ఆయన కారుణ్యమునకు ఉన్ముఖం కావాలి. అప్పుడు ఆ భగవత్కృప నీ కణములలోకికూడా ప్రవేశించి, అక్కడ నిలుస్తుంది. నీ కణములు సత్యానందములతో పొంగిపోతూ వుంటాయి.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: రాయప్రోలు లక్ష్మీనరసింహాశాస్త్రి

శ్రీఅరవిందుల సంభాషణల నుండి

8 June 1926

శిష్యుడు: మానవ జీవితము నక్షత్రములచే నిర్ణయింపబడుతుంది అంటారు. ఈ మాట సంకేత పరమైనదా లేక నిజమేనా?

శ్రీఅరవిందులు: మానవ జీవితాన్ని నక్షత్రాలే శాసిస్తాయి అన్నమాట పూర్తిగా నిజము కాదు. మానవ జీవితాన్ని ప్రభవింపజేసే శక్తులు కొన్ని ఉన్నాయి. నక్షత్రాలు ఈ శక్తులకు, ముఖ్యంగా ప్రాణిక భౌతిక శక్తులకు సంకేతములు. ఈ శాస్త్రానికి మూలమైన ఆధారాలను బహుశః చాల్డియా దేశపు మర్మజ్ఞులు కనిపెట్టి వుంటారు. నేటి కాలానికి కేవలం వారి సాంప్రదాయాలు మాత్రమే మిగిలి వున్నాయి. జ్యోతిషము ఇంకను ఒక నిర్దిష్టమైన శాస్త్రము కాదు. కేవలం మనిషి తెలివితేటల మీద ఆధారపడినదీ కాదు. నక్షత్ర గతులను నిర్దేశించే శక్తులు కొన్ని కలవు. అట్టి శక్తులు మాత్రమే భవిష్య జీవితమును గురించి దీటైన జ్ఞానమును యివ్వగలవు. ఆ శక్తులను ఎరిగిన మనిషి మాత్రమే సరియైన జోస్యం చెప్పగలడు. అయితే మనిషికి బాహ్యా జీవితం కంటే అంతర్జీవితమే ముఖ్యము. దాని మీద నక్షత్రాల ప్రభావము ఏమాత్రము వుండదు.

శ్రీఅరవిందో సొసైటీకి ఇచ్చే విరాళములకు ఆదాయపు పన్నునుండి మినహాయింపు గలదు: **under section 80 G, upto assessment year 2004-05, as per D.I.T(E) Calcutta Order No. 1060/8E/7/61-62 dated 24-03-99.**

August-September 1999 Vol. 28, no. 8&9

AKHILA - Akhila Bharat Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72
Registered with the Department of Posts, Pondicherry: No TN/PY/92
Licensed to post at the concessional rate of postage: No. L2/555-92,
at Sri Aurobindo Ashram P.O. on 2nd, 3rd and 4th of every month.

Editor: R.L.N.Sastry

Published by Pradeep Narang on behalf of Sri Aurobindo Society,
No. 1, Rangapillai Street, Pondicherry - 605001.
Printed by Amiyo Ranjan Ganguli at Sri Aurobindo Ashram Press,
38 Goubert Avenue, Pondicherry - 605001.

Single copy: Rs. 12 Annual Subscription: Rs. 60 (in India)

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY, PONDICHERRY - 605002